

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—,
četrtno strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—.
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—.

Borba za državno oblast.

Razmere, ki vladajo v Mehiki, so za ostali svet nekam zagonetne. Povsod se vriva vprašanje: Kako je mogoče, da se sredi tako katoliškega ljudstva, kakor je mehiško, tako nečuvno kruto in vztrajno preganja katoliška cerkev? Ali in zakaj se vodi borba zoper katoliško vero? Kako je mogel imeti toliko uspeha tak politik, kakor je Calles, ki je oplenil cerkve, zaprl katoliške šole, pometal v zapore ali izgnal iz države duhovnike ter bije uničevalen boj zoper katoliško cerkev, ki leži na tleh ranjena in oslajljena?

Na to zanimivo vprašanje odgovarja poznavalec mehiških razmer s temi pojasnili: Glavni niso politični razlogi. Politične volitve v Mehiki ne pomenjajo ničesar. Calles in njegova kompanija se ozira ter daje veljavnost samo tistim glasovom, ki so bili oddani za njega in njegovo stranko. Drugi glasovi ne veljajo nič: ali izginejo ali pa se pretvorijo v glasove za Callesovo stranko. Cilj Callesovega stremjenja je oblast: državna oblast mora biti na vsak način v rokah njegove stranke! Callesova zmaga je bila popolna leta 1928, ko je odložil mesto predsednika države. Samo ena stranka je v Mehiki, socialno-revolucionarna stranka, ki je absoluten gospodar v državi.

Tej stranki se mora na vsak način ohraniti diktatura v državi. Zato je

Calles ti stranki podredil in usužnjil vojsko, delavce in kmete. Čeprav se on sam drži v ozadju ter molči, vendar ima svoje prste povsod. Svojim pristašem je z agrarno reformo zagiral velika posestva. Potem je osnoval mnogo družb, ki na veliko prodajajo žito, sol, sladkor, bombaž in petrolej. Nato so prišla na vrsto podvzeta za baker in elektriko. Vse te družbe pripadajo izključno Callesu in njegovi kompaniji. Vse konkurenčne družbe so ali uničene ali pa kupljene. Calles je po strankarskem prepričanju socialist in komunist, po svojem delovanju pa največji kapitalist, ki mu v Mehiki ni para.

Zakaj torej preganja cerkev? Calles hoče za svoja gospodarska podjetja monopolski značaj v Mehiki. To more doseči, odnosno ohraniti edino le potom državne oblasti. Na vladi ostati za vsako ceno! Ker so v Mehiki razen socialno-revolucionarne stranke vse druge zatrte, mu ne more pretiti nevarnost od drugod kot od katoliške cerkve, njenih socialnih nauk in njenega socialnega delovanja. Zato mora cerkev pod peto države. Kako bi framasoni, liberalci in socialisti mogli izkoriščati ljudstvo, ako bi glavni zagovornik ljudstva in njegovih pravic, katoliška cerkev, bila svobodna?!

— — —

V NAŠI DRŽAVI.

Pomembne besede kmetijskega ministra dr. Jankoviča. V Beogradu so se vršila dne 14. februarja posvetovanja zastopnikov industrije za pridelavo oljnatih semen in olja in proizvajalcev v to svrhu potrebnih sirovin. Posvetovanja je otvoril kmetijski minister dr. D. Jankovič s posebnim nagovorom. Poudaril je, da smo od leta 1929 do danes uvozili za 530 milijonov Din olja, ki bi ga bili lahko pridelali doma. V isti dobi smo uvozili za 733 milijonov Din oljnatih semen, ki bi jih lahko pridelali doma. Povprečno je znašala vrednost uvoženih semen na leto 68 milijonov Din, kar znaša od leta 1921 do prvega polletja 1934 1300 milijonov Din. Za pridelavo tega uvoženega semena bi bilo treba 30.000 ha zemlje, katero bi bilo lahko najti. Za bodoče se bodo pridobivali vse sirovine oljne industrije doma

in industrijska zaščita ne sme iti za ciljem: v korist tujih sirovin! Konečni povdarek g. ministra se glasi, da mora biti za bodoče konec zmede v kmečkem gospodarstvu. Naš kmet mora biti zaščiten, omogočiti mu je treba, da postavi višje cene svojim pridelkom. Prejeti mora za svoje pridelke to, kar s težkim naporom in delom resnično zasluži.

Pravosodni minister dr. Dragutin Kojić je izjavil dne 15. februarja časnikarjem, da bo izdanih kratkem več ukrepov, ki bodo osvobodili sodnike vplivov politike in pritiska od zgoraj. Sodstvu je treba dati svobodo, kakor jo določa ustava.

Pocenitev železnice. Prometni minister je znižal železniško tarifo, da olajša potovanje po železnici in da poveča splošni, predvsem pa tujski promet. S 1. marcem se znižajo železniške karte za 28%. Pocenjen bo tudi prevoz prtljage ter brzovoznega blaga. Za potovanja v letovišča in na morje je uvedena polovična cena.

Jugoslovanska nacionalna stranka JNS pri volitvah ne bo postavila svoje lastne kandidatne liste, ampak priporoča svojim strankarskim prijateljem, da naj kandidirajo na tisti listi, ki daje naj več jamstva za politiko brezpogojnega narodnega in državnega edinstva. Tako je sklenilo predsedstvo JNS na seji v Beogradu dne 15. februarja. V smislu gorajnega sklepa je prenehal tudi »Glasnik JNS«, ki je bil glavno glasilo pred nekaj tedni še vsemogočne stranke. Ko je stranka morala dati iz rok državno oblast, so njenemu glasilu zmanjkala življenjska sredstva. Kmalu bo stranka sama legla v grob.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Avstrijski kancelar v Parizu in Londonu. Francosko zunanje ministrstvo je izdalo uradno obvestilo, da pride avstrijski zvezni kancelar v četrtek dne 21. februarja zvečer v Pariz, da uradno obišče francosko vlado. Kancelar in zunanji minister Berger-Waldenegg bosta ostala v francoski prestolnici dva dni ter se bosta dne 24. februarja odpeljala v London, da obiščeta tudi angleško vlado. V Parizu bosta imela politične sestanke z ministrskim predsednikom Flandinom in zunanjim ministrom Lavalom.

Italijansko-abesinski spor. Smo že poročali, da obstoja resna vojna opasnost med Abesinijo in Italijo, ki ima svojo kolonijo Eritrejo ob vzhodni afriški obali. Abesinci so obračunali z Italijani že 1. marca 1896, ko so popolnoma porazili italijansko vojsko. Sedanji spor je izbruhnil radi razmejitve med Abesinijo in laško kolonijo. Razmejitev je bila določena že pred 10 leti na papirju, vendar ni izvedena na licu mesta niti do danes. Italijani bi radi izvedli razmejitev tako, da bi bili vsi studenci na italijanski strani, čemur se pa upira Abesinija in je došlo že parkrat do precejšnjih spopadov med obojestranskimi mejnimi stražnimi oddelki. Italija je stavila zadnje dni Abesiniji zaradi spopadov naslednje pogoje: 1. Povrnitev blagovne škode in škoda, ki je bila povzročena družinam padlih in ranjenih italijanskih vojakov. Italijanska vlada zahteva 1000 tolarjev Marije Terezije za vsakega ubitega vojaka in 150 tolarjev za vsakega ranjenega Italijana. 2. Italijanski zastavi se mora izkazati vojaška čast po abesinskih četah. 3. Abesinska vlada se mora opravičiti zaradi vpada čez mejo. — Abesinci se niso uklonili italijanskim zahtevam in radi tega je Italija mobilizirala dve diviziji, katere sedaj prevažajo v Eritrejo. Italijansko vojno ministr-

vo izjavlja, da gre le za ojačenje obmejnih straž napram Abesiniji, kar pa nikdo ne verjame. Najbrž Italijani ne bodo začeli krvavega plesa, ker jim je še v živem spominu poraz pred 39 leti in tudi v sedanjem sporu jim je znano, da so izvežbali in vodijo abesinsko vojsko japonski oficirji.

Ogromni izdatki Italije za oboroževanje v zraku in na morju. Italijanski proračun za bojno letalstvo znaša v našem denarju 3 in pol milijarde Din in je za 130 milijonov lir večji od lanskega. Proračun za bojno mornarico

je predviden na 4 in pol milijarde Din, kar znači 80 milijonov lir več kakor lani.

Madžarska na poti k diktaturi. Na Madžarskem pripravljajo zakonski načrt o razširjenju pravice državnega upravitelja (regenta) Horthyja. Po tem načrtu bo imel Horthy pravo, da od parlamenta sprejete zakone sprejme ali zavrne. Parlamentu se odvzame pravica: pozvati na odgovor regenta. Horthy bo prejel po novem zakonu pravice in stališče kralja.

Svobodomiselstvo proti evharističnemu kongresu. Ni ga bolj lažnjivega naslova kot je svobodomislec. Tak človek zahteva sicer svobodo mišljenja za sebe, drugim pa jo zanika. K večjemu bi naj bilo svobodno protiverno in proticerkveno mišljenje, z vero skladno in bogovdano mišljenje pa je nedovoljeno ter bi se moralo na vsak način preprečiti. Takšna je svoboda »svobodomiselstva«. Prav posebej so vse verske manifestacije, ki so svobodna in javna izpoved verske misli, za svobodoumneže (človek bi skoro pred umneže postavil nikalnico »ne«) predmet mrznje in zgražanja. Tako se tudi češki svobodomisleci ne morejo sprijazniti z mislijo, da bo letos koncem junija v Pragi čehoslovaški evharistični shod. Zvezali so se s socialisti, da store vse, kar je mogoče, da bi ta kongres preprečili. Socialistično glasilo »Pravo lidu« poziva vlado, naj nastopi proti katoličanom, ki so tako drzni, da želijo prirediti demonstracijo v »husitski Pragi«. Socialistična učiteljska (!) organizacija je sklenila, da priredi dne 6. julija 1935 protimanifestacijo proti evharističnemu kongresu. Na take liberalno-socialistične poskuse bo katoliško čehoslovaško ljudstvo odgovorilo z velikansko udeležbo na kongresu. In edino to je pravilno. Liberalci in socialisti se bojita samo moči, zlasti ako sta gmotna in duhovno-moralna sila skladno združena v impozantnem nastopu.

Framason obsoja framasonstvo. Framasonska organizacija je tajna, skrbno zakrita pred očmi širšega sveta. Da bi ne mogli zvedavi pogledi ljudi prodreti do tiste pozornice, kjer se vrši prava framasonska igra, je poskrbljeno s kulisami, ki zastirajo pogled v notranjost pozorišča. Da so te kulise bolj učinkovite, so lepo in pestro poslikane s človeko-, rodo-, brato- in miloljubjem. To pa so le same fraze, sa-

me besede: tako framasoni besedičijo, drugače pa ravnajo. Navidezno je njihova organizacija nepolitična, v resnici pa je politika njih prvi in edini cilj. Kajpada samopašna politika, ki donša članom framasonske lože koristi, škodo pa državi in narodu. Odkrito je to povedal nedavno magister (voditelj) francoske lože Albert Vigno v svojem pismu, ki ga je poslal organizaciji duhovnikov, ki so se udeležili svetovne vojne. V tem pismu izpoveduje: »Prepričal sem se o lažnjivosti framasonskega nauka v vsakem oziru: filozofskem, verskem, moralnem, gospodarskem itd. Mesto da bi se framasoni trudili človeka pripraviti za njegov poklic, se pečajo edino le s političnimi intrigami. Za framasone je domovina prazna fraza (beseda), Bog pa izmišljava. Kot patriot (domoljub) sem uvidel, da je delovanje framasonov domovini najškodljivejše.« Velja za vesoljno framasonstvo, torej tudi za jugoslovansko. Framasonsko družbo je treba kot protidržavno razpustiti.

Terezija Neumann in narodni socializem. Ime Terezije Neumann iz Konnersreutha na Bavarskem je svetovno znano. Že 10 let ne uživa nobene hrane (samo sv. hostijo pri vsakodnevem sv. obhajilu), doživlja trpljenje Kristusovo ter dobiva krvava znamenja njegovih ran. Spričo teh čudovitih pojavov se je že marsikateri spreobrnil: prejšnji protestant pisatelj dr. Gerlich je postal katoličan (narodni socialisti so ga ubili). Spreobrnil se je tudi protestant Eberhard Kunzendorf, ki je leta 1926 šel v Konnersreuth iz radovednosti. Sedaj oznanja Terezijino poslanstvo po svetu na potovanjih, ki so ga dovedla celo v sveto deželo in v Turčijo. Terezija Neumann je o narodnih socialistih izpovedala to, kar je gledala v nekem videju: narodno-socialistični režim bo v Nemčiji trajal 8 let, katoličani naj se pripravijo na težko kulturno borbo. To prerokovanje so narodni socialisti Tereziji hudo zamerili. Odpeljati so jo dali v zapor v zbiralno taborišče, čez pet dni pa so jo zopet izpustili.

Slov. goricah v Mežico. — K Sv. Benediktu pride iz Mežice gospod kaplan Jakob Sem.

Nesreče.

Pri padcu si zlomil obe nogi. Na Radvanjski cesti v Studencih pri Mariboru sta gasila dva delavca apno. Vodo za gašenje sta vlekla z vedrom iz studenca. Pri zajemanju vode je padla delavcema v vodnjak deska, kate-

ro sta hotela izvleči. Delavec Pongrac se je spravil v vedro in njegov tovariš ga je spuščal po vrvi 15 m globoko. Pri spuščanju tovariša v globino je naenkrat popustilo gonilno kolo pri vretenu vsled teže. Vedro s Pongracom vred je treščilo na dno vodnjaka. Pri padcu si je zlomil Pongrac obe nogi in se je tudi sicer no znotraj nevarne poškodoval.

Dve nesreči v Savinjski dolini. Ivan Dimec, posestnik v Logu v Savinjski dolini, je padel hlood na nogo in mu jo je zlomil. — Vsled padca pri smučanju si je zlomila nogo 14letna Erika Pintar, hčerka uradnika iz Dolnje vasi pri Št. Pavlu. Oba ponesrečenca se zdravita v bolnici v Celju.

Huda nesreča železniškega strojevodje. Dne 14. februarja popoldne se je zgodila na postajališču Jevnica pri Ljubljani huda nesreča. Mariborski popoldanski osebni vlak se je ustavil na omenjenem postajališču. Strojvodja, 44letni Jožef Žagar iz Maribora, je skočil s stroja in ga pregledoval. Pri pregledovanju ga je presenetil dunajski brzovlak. Lokomotiva je Žagarja sunila, ga vrgla ob njegov stroj, kjer je obležal s smrtno nevarnimi poškodbami. Težko poškodovanega so oddali v ljubljansko bolnico.

Ogenj. Dne 12. februarja je začelo goriti v Brunški gori pri Radečah v hiši Jožefa Kovačiča. Zgorelo je vse, kar je sploh mogel uničiti ogenj na stavbi, ker je bilo gašenje vsled zamrzle vode otežkočeno. Škoda znaša 10.000 Din, zavarovalnina 4000 Din. Pred enim mesecem je znižal pogorelec vsled pomanjkanja denarja zavarovalnino od 8000 Din na polovico.

Razne novice.

»Domovina« z vso vneto brani delovanje Jugoslovanske nacionalne stranke. O delovanju JNSsarjev ob občinskih volitvah v Sloveniji v oktobru 1933 ne poroča podrobnosti. Nič ne de, bodo pa drugi o tem poglavju o svojem času tembolj temeljito in krepko govorili. O gospodarskem delu JNSsarjev pa že tako govori vsa Slovenija. Uspehi so takšni in tako opazni, da v kmetijskih hišah ni več denarja niti za sol. Spričo tega si upa »Domovina« zapisati: »Mirno gleda JNS na svoje dosedanje plodonosno »delo«. Da, JNSsarški voditelji gledajo z brezbriznim mirom na to delo, slovenski kmet pa z žalostjo in obupom.

Vinska razstava in sejem v Ljutomeru. Kakor je bilo že objavljeno, priredi Vinarska podružnica v Ljutomeru dne 12. marca t. l. vinski sejem in razstavo vina v gostilni g. Resnika v Ljutomeru. Vabijo se bližnji in daljni prijatelji naših vinskih gor, da to prireditvev posejijo. Na poskušnjo bodo prvovrstna vina iz ljutomersko-ormoškega, gornjeradgonskega in štirgoveškega okoliša. Otvoritev bo ob 9. uri dopoldne. Opozarjamo vse interesente, vinske trgovce in gostilničarje, da se naj na tej razstavi sami prepričajo o izvrstni kakovosti ljutomerčana in zelo ugodnih cenah. Polovična vožnja po železnici je zaprosena. Več o razstavi prihodnjič.

Potvorjeni tisočaki. Narodna banka razgláša, da so se pojavili krog Sušaka

Osebne vesti.

Za provizorja v Artičah po umrlém g. župniku Šribarju je imenovan Franc Modrinjak, dosedaj kaplan v Pišecah.

Duhovniška vest. Prestavljen je g. kaplan Anton Bošte od Sv. Benedikta v

potvorjeni tisočaki iz leta 1920 z risbo sv. Jurja na konju, ki so pretiskani. Najlažje je prepoznati potvorbo po tem, da v napisu »Jugoslavija« v napisu krog glave Karadjordja namesto črke i v predzadnjem zlogu stoji črka n. Tiskano je namesto »Jugoslavije« v cirilici »Jugoslavnje«.

Dvodnevni tečaj za sajenje, oskrbo, gnojenje, pomlajenje in precepljanje sadnega drevja se vrši dne 4. in 5. marca t. l. na banovinski vinarški in sadjarski šoli v Mariboru. Tečaj je teoretičen in praktičen ter traja od 8. do 12. in od 14. do 18. ure.

Svetovne novice.

NAJVEČJI ZRAKOPLOV EKSPLODIRAL IN PADEL V MORJE.

Vojno tihomorsko brodovje ameriških Združenih držav je imelo manevre zadnje dni. Vaje je spremljal največji ameriški zrakoplov »Macon«. — Dne 13. februarja so vežbali na morju, kakih 160 km od mesta San Francisco. Nad bojnimi ladjami je plul zrakoplov. Naenkrat so sprejele ladje iz zrakoplova radijoklice: Na pomoč! »Macon« se je začel nagibati in padati s silovito brzino. Ogromen trup je tresčil v morje, čuti je bilo močno eksplozijo in ostanki orjaka so zgoreli v plamenih. Bojne ladje so koj spustile reševalne čolne, da otmejo posadko, ki je štela 81 mož. Ob pojavu nesreče je zrakoplov spremno osebje že pri padanju poskakalo v morje in deloma so ga potegnili reševalci iz ogródja zrakoplova, ki je plavalo nekaj časa po morju. Rešena je celotna posadka, izvzemši dveh. Zelo težavno je bilo reševanje poveljnika in 9 častnikov, ki so bili zaprti v napol potopljeni častniški kabini.

Vzrok nesreče je eksplozija, ki je nastala nenadoma v trupu zrakoplova. Razpok plina je pokvaril gonilne stroje in v zračni velikan je tresčil v morje.

Amerikanci imajo največjo smolo z vojaškimi zrakoplovi. Aprila leta 1933 je ponesrečil »Acron«, ki je bil malodane ravnotako velik zrakoplov kakor »Macon«. Smrtno je ponesrečilo tedaj 74 mož posadke, izvzemši tretjega pilot Willeya. Rešeni je bil kmalu po eksploziji »Acrona« imenovan za poveljnika »Macona«, kojega ogródje počiva sedaj 250 m globoko v morju.

Najslabše skušnje z zrakoplovi, ki so stali milijone dolarjev, bodo Amerikance za bodočnost podučili, da zračnih velikanov ne bodo uporabljali v vojaške svrhe, kjer se dosedaj nikakor niso obnesli.

Največje angleško bojno letalo ponesrečilo. Štiri angleška bojna letala so letela iz Anglije v Singapore v Indiji. Letalo »K 3 595« z devetimi možmi posadke je padlo v morje dne 16. februarja kakih 20 milj južno od Messine na otoku Sicilija. Angleška in italijanska letala so se lotila iskanja ponesrečenega in so našla »K 3 595« razbito na morju. Reševalci so zadel v notrajnosti letala na dve zgoreli trupli, o ostalih sedmih članih posadke ni bilo niti sledu in so skoro gotovo vsi povsem zgoreli. Ponesrečeno letalo je imela 4 motorje, 1 top in je bilo največje angleško bojno letalo.

Smrtna obsodba ugrabitelja otroka.

Ne le Amerika, ampak celi svet je gledal z največjo pozornostjo zadnje tedne na obravnavo, ki se je vršila v severoameriškem mestecu Flemington, ne daleč od Njujorka. Na zatožni klopi pred poroto je sedel Bruno Rihard Hauptmann, ki se je preselil po vojni iz Nemčije v Ameriko. Obdolžen je bil, da je ugrabil otročička ameriškega polkovnika Lindbergha. Otrokov oče je izročil po svojem posredovalcu ugrabitelju 50.000 dolarjev, da mu vrne živnega sinčka. Ugrabitelj je denar vzel, Lindberghovega otroka pa so našli — mrtvega. Dolgo je trajalo, predno so izsledili pravega krivca v osebi obtoženega Hauptmanna. Ugrabitelju izročeni dolarji so bili namreč na skriven način zaznamovani. Pretežen del teh bankovcev so našli pri Hauptmannu, ki je seve od kraja do končne obsodbe tajil krivdo. Obravnavo je trajala šest tednov. Zaslišanih je bilo vse polno priči za Hauptmannovo krivdo in razbremenitev. Sodba na smrt je bila izrečena dne 14. februarja. Na smrt obsojeni bo končal življenje na električnem stolu v prvem tednu po 19. marcu. Glavni državni tožilec je izjavil, da odgovarja Hauptmannova smrtna obsodba želji ameriškega naroda.

Koliko je stala Hauptmannova obsojnost? Obravnavo na smrt obsojenega Hauptmanna, ugrabitelja Lindberghovega otroka, je stala nad 1 milijon dolarjev. Sodni stroški znašajo: 60 tisoč dolarjev za priče, 100.000 za preiskavo, 22.000 za uradnike in ravno toliko za advokate. Porotniki so prejeli 2000 dolarjev. Največ izdatkov je imelo s procesom časopisje. Na brzojavnih in telefonskih pristojbinah je bilo plačanih 600.000 dolarjev. Nagrade za razne poročevalce cenijo na 52.000 dolarjev.

Obžalovanja vredni slučaj.

Podlegel poškodbi. V Veliki gorici na Dravskem polju je nekdo v fantovskem spopadu v krčmi razparal z nožem 25-letnemu Štefanu Žumer trehuh tako, da je podlegel poškodbi, predno ga je mogel odpeljati mariborski rešilec oddelek v bolnico.

Prijavljen rop. Posestnik Ivan Finčič iz Gornje Gorice pri Račah je javil orožnikom, da je bil napaden v svoji lastni hiši od treh posestniških sinov iz sosesčine. Grozili so mu s koli in noži, ga pretepli ter so mu odnesli iz omare 500 dinarjev, 10 klobas in steklenko žganja.

Ponarejevalec kovancev pod ključem. Ljubljanska policija je zaprla Jo

žefa Benčino, 24letnega brezposelnega delavca, zaradi ponarejanja naših kovancev. Aretiran je priznal, da je razpečal okoli 40 novcev po 50 Din, po 20, po 10 in po 2 Din. Delavnico za ponarejanje je imel v dvojni steni drvarnice na Cesti dveh cesarjev v Ljubljani, kjer je hramil zalogo svinca in cinka ter dobro izelane modele. Potvorbe je vlival iz dveh tretjin cinka ter ene tretjine svinca. Ponarejevalcu so prišli na sled, ker ga je izdal njegov razpečevalec Jožef Cesar, 23letni hlapec. Omenjeni je kupil za ponarejen 50 Din novcev radi izmenjave za 2 Din cigaret pri krčmarici Gebert v Rečni ulici. Krčmarica je prepoznala potvorbo, jo prijavila policiji in koj je bil Cesar pod ključem. Ponarejevalec je zahteval od razpečevalca za vsak 50tak 40 Din.

RAZERINKANI MORILCI.

Zadnjič smo poročali o umoru gospodarja Vrhovnika in o smrtno nevarni poškodbi njegove žene v Nunski grabi pri Ljutomeru. Zločin je bil izvršen enkrat v noči od 9. na 10. februar. Odkrila ga je dne 10. februarja popoldne sosedka, ki je prišla k Vrhovnikovim pogledat in se ji je nudil grozen prizor umora obeh zakoncev.

Orožniki iz Ljutomera so se podali takoj na delo, da izsledijo krivce. Prvotno so zaprli dva, o katerih se je pa izkazalo, da sta nedolžna. Ker Vrhovnikov dom po opravljenem krvavem dejanju ni bil izropan, je bilo jasno, da gre za maščevanje. Sum je padel na sosedu Budja, ki je imel na starega Vrhovnika jezo. Zgubil je z njim dve tožbi. Radi zgube prve je moral plačati 20.000 Din, radi druge bi pa bil imel stroškov 12.000 Din, ki bi bili njegov dom že pognali na boben, da ni bil zaščiten z zakonom o kmečki zaščiti.

Nadaljni sum, ki je kazal na Budja kot krivca, je bila vrnitev Budjevega 36letnega sina Ivana iz Dolnje Lendave, ki se je pojavil pred zločinom v Ljutomeru. Orožniki so se podali na Budjin dom in so prijeli sina Ivana. Izgovarjal se je, da je prišel domov na očetov poziv, da bo deležen kolin. Pri natančnejšem izpraševanju se je zapletel v protislovja in ni znal dokazati, kje je bil v soboto dne 9. februarja zvečer. Opis njegove osebe se je zavsem ujemal z onim, ki ga je podala pri zaslišanju v ormoški bolnišnici Vrhovnikova žena Neža, katero so morilci pustili le malo živo.

Orožniki so prijeli pod težo dokazov iz prvih zaslišanj starega Budjo Jakoba, sina Ivana in rejenca Vincenca Kolbla. Vsi trije so skraja tajali zločin. Konečno sta priznala krivdo Ivan ter

Vincenc z izgovorom, da ju je nagovoril k umoru oče Jakob. Sin Ivan je izpovedal, da mu je pisal oče, naj pride čimprej domov. Ko se je pojavil v soboto dne 9. februarja na domu, mu je rekel oče, da je treba z Vrhovnikovima obračunati za vedno. Za smrtno maščevanje sta pridobila oče in sin še Vincenca Kolbla.

V noči od 9. na 10. februarja je zbudil oče sina ter rejenca Vinka in trojica se je podala proti sosedu Vrhovniku. Zapazili so, da je gorela pri Vrhovnikovih ob pol 5. uri zjutraj luč in da je gospodinja Neža že na nogah in bo šla molzt krave. Pričakali so jo v hlevu, jo začeli daviti in udrihati po njej s koso. Ženska je kričala in ji je prihitel na pomoč mož. Nad gospodarja Vrhovnika je planil Ivan Budja. Udaril ga je s klepačem s tako silo po glavi, da se je zgrudil in obležal mrtev. Nato so zločinci pobegnili v prepričanju, da je tudi gospodinja Neža mrtva.

Stari Budja peklenko zlobnega dejanja v trenutkih, ko poročamo o razkrinkanju, ni priznal.

Vse tri zločince so na ljutomerski sodnici ponovno zaslišali, nakar so jih zvezane prepeljali v zapore v Maribor, kjer bodo sojeni. Najstarejši ljudje v fari ne pomnijo takega zločina. Da zločinci ne bodo delali sramote Ljutomeru, pripomnimo, da so vsi trije priseljenci iz sosedne župnije. Tako daleč prižene človeka sovraštvo med sosedni in pohlep po zemlji. Vsa čast ljutomerskim orožnikom, zlasti g. Jagodiču, ki so se trudili noč in dan, da se je zločin tako hitro pojasnil.

Ljubavna žaloigra na postaji Lipnica (Leibnitz). Dne 16. februarja sta se pripeljala na postajo Lipnica v Avstriji za špiljem 25letni zavarovalni agent Alojzij Huber iz Gradca in 23letna Rija Gilmajer iz Linca. Rija je bila po poklicu plesalka in bi naj bila začela nastopati v Veliki kavarni v Mariboru. Oba zaljubljenca bi se naj bila poslovila v Lipnici. Ob priliki slovesa je potegnil ljubosumni Huber samokres in smrtno nevarno ranil plesalko, sebe je nato pogodil na smrt. S smrtjo se borečo plesalko so spravili v bolnico v Lipnici.

★

Slovenska Krajina.

Turnišče. Kakor je že znano, se naši kmetje vedno bolj zanimajo za povzdig gospodarstva. Naprava silosov je za rejo živine pri nas, ker ne dajejo travniki zadosti krme za krmljenje živine, zelo velike važnosti. Narejenih je pri nas že več silosov za kisanje zelene krme, kakor tudi v sosednji Nedelici. Zato moramo skrbeti za čim večje število silosnih naprav, ker je njih uporaba za nas nujna, ker se na ta način krmljenje živine zelo poceni, poleg tega pa dajejo krave-mlekarice sočno in tečno mleko, poleg tega pa še večjo množino kot pri seneni hrani. Pri napravi silosov dobe kmetovalci podpore pri nabavi cementa. Kmetovalci, ki bi hoteli graditi silose, naj se poslužujejo teh ugodnosti, kajti kmalu bodo uvideli tudi oni, ki še dvomijo o vrednosti silosov, njih veliki pomen. Potrebna pojasnila daje glede silosov srezki ekonom. — Dne 10. februarja so se poročili štirje pari. Tri neveste so bile članice naše Marijine družbe in so jim po maši zapele

njihove bivše družabnice v slovo ob odhodu v zakonsko življenje. — V nedeljo dne 10. februarja je odrasla mladina iz Nedelice igrala pri nas lepo igro »Pri kapelici« v gostilni Ružič. Igralci so izvajali svoje vloge res izvrstno in igralcem iz Nedelice iskreno čestitamo k polnem uspehu! — Prste si je razrezal pri rezanju z nožem Fr. K. Roka mu je zdrčala od ročaja v ostrino in najbrže bosta dva prsta ostala nesposobna za delo. Nesreča zmiraj poišče človeka!

Dolnja Bistrica. Skraj bi imeli mrljica. Bivši župan in zdaj član občinske uprave gospod Kolenko Jožef se je pošteno skopal v hladni Muri. Pri nas imamo na Muri več mlinov. Ob velikem kolesu, ki mlin žene, je voda zamrznila. Kolenko je hotel ta led odstraniti, da led ne bi polomil lopat (prečnih desk). Začel je svoje delo. Kolo se je začelo vrteti, Kolenko se je lovil za lopate, pa te so ga porinile v globoko vodo pod veliko kolo. Če bi se spustil, bi ga voda zanesla pod led in konec bi bilo z njegovim življenjem. Nekaj časa je bil pod vodo, potem je pa pokukal iz vode in klical na pomoč. Prisotni so ga spravili iz vode. Seveda je bil od mraza ves trd. Zanimivo pa je to, da je gospod Kolenko v »kučici« pred tem opraviлом pripovedoval slično zgodbo, kot jo je nekaj minut za tem sam doživel. Pripovedal je: Stari Šömen so prišli nekoč pod mlinsko kolo, lopate so jih pograbile in nesla okrog. Imeli so v ustih prižgano pipo, ki je tudi v vodi niso izpustili iz ust. Če tudi so bili nekaj časa v vodi v smrtni nevarnosti in prišli iz vode kot riba, vendar so takoj pogledali svojo pipo in dejali: »Vrag ga je daj, pipa pa mi ni vgasnola.« Kolenko kadi cigarete, drugače bi mogče tudi on tako zavzdihnil, če bi sploh mogel spregovoriti.

Črensovc. Dragi čitatelji, povedati vam moram, če še ne veste, da se širom Slovenije organizira bratovščina Jeruzalemskega osla. V to bratovščino spadajo vsi tisti »boga-boječi«, ki se zbirajo med službo božjo zunaj cerkve in tam »kožle« prodajajo. V naši fari je že od nekdaj bilo v ti organizaciji dosti fantov in nekaj mož. Pa člani že nekaj časa izstopajo. Menda je preveč članarine. Le tu in tam se včasih še pojavita kaka člana te organizacije. Strahopetni so pa ti možakarji. Gospod kaplan ima večkrat inšpekcijo. Ko ga zagledajo, zginejo vsi kot kafr. Tudi v bližnji gostilni niso varni, tudi od tam zbežijo. K nam hodi precej mladine tudi iz drugih župnij in ti delajo nered. Sicer se lahko pohvalimo, da ima naša fara skoraj najmanj članov tega Jeruzalemskega osla. Upamo, da bomo že v kratkem to bratovščino razpustili!

Črensovc. Sicer pravijo ljudje, da čim daljši je predpust, tem manj je porok, pa letos to pri nas ne bo obveljalo. Dvajset porok homo imeli, oziroma toliko oklicev je, pa upamo, da nikjer ne bodo »razmetali«. Zadnje nedeljo smo imeli tri poroke. Vilma si je pridnega fanta izbrala, pa tudi on je lahko zadovoljen, Kata pa je odšla iz Srednje na Dolnjo, tudi ta dva sta zadela. Tretji par je pa bolj vzbujal pozornost, ona je bila namreč iz Francije. V sredo smo pa imeli nenavadno poroko. Ženin je imel za nevesto bratovo hčerko. Prosila sta za spregled od zakonskega zadržka in cerkvena ob-

Naročajte naše liste, ki jih tiska Tiskarna sv. Cirila:

»Slovenski gospodar«
»Naš dom«
»Nedelja«
»Glasnik presvetega Srca Jezusovega«
»Rafael«.

last jima je dovolila poroko. To je bila najmlajša nevesta, stara 19 let. Zakon bo sklenilo še par pridnih punc, kakor Cila, Treza, Rozina in druge. Vsem želimo obilo božjega blagoslova v zakonu.

Sobota. V minulem mesecu je bilo v našem srezu vse polno požarov. Gorelo je v Ivanovcih pri posestniku Kološa. Škode je bilo okrog 25.000 Din. V Bodoncih je gorelo pri posestniku Drvariču. Škode je 30.000 Din. Zavarovana sta bila eden in drug za nizko zavarovalnino. Iz tega se jasno vidi, da se naši kmetje ne zavarujejo primerno visoko. Koliko skrbi in strahu bi odpadlo, ako bi se dali zavarovati naši ljudje s primernimi svotami. Zato je nujno, da naši kmetje posvetijo zavarovanju čim večjo pažnjo. Bolje je biti varen pred nesrečo in ko nesreča pride, je jok in stok potem zastoj. Najbolje store, ako se zavarujejo pri naši pravi slovenski zavarovalnici, to je pri Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani. Ljudje, bodite previdni! — Davčna uprava v Soboti je razglasila, da so uradne ure za stranke samo predpoldne. Zato se opozarjajo stranke, ki imajo posle pri davčni upravi, da to store samo v dopoldanskih urah.

Sobota. Že spet se kregajo oni s Preka na nas, da smo prebožno volili. Pa vsaj je vsaj eden volil Žebotovo listo. Druge pa imajo naši domačini pod komando, da morajo voliti nacionalce, ker bi drugače prišli Prekmurci na sum, da smo madžaroni in čez Muro ne bi mogel noben groš več k nam. Znova se je gospod Benko oglašil za skupščinskega kandidata. Kako bodo kaj naši vredniki (to so menda dignitarji) za njega, še ne znamo. Kako pa ljudstvo misli, že znamo in bomo poročali.

Markovci. Močno se gibljemo. Naj čitatelji znajo, da smo s Čepinci in Budinci najsevernejša vas kraljevine in Slovenije ob madžarski meji. Ustanovili smo si gospodarsko zadrugo, katera jako dobro uspeva in narodu kupovalne cene olajšuje. V zvezi smo že tudi z drugimi enakimi zadrugami, tako da v kratkem moremo začeti blago naročevati na vagone. Hvala našemu učitelju in organistu za nemoren trud! Narod je že sprevidel veliko korist, ki jo ima od zadruge. — Pri nas so delavci za poletno delo v južni državi že popisani za prvi odrinek. Voditelj (vižar, polir) hoče 400 moških in 600 žensk. Delali bodo pet mesecev in zaslužili 500 Din in 4 meter-cente zrnja. Tarife vožnje morajo nositi sami. 1. aprila bodo morali začeti okapati sladkorno repo, potem pa jim pride drugo poljsko delo. Ob Mali maši pridejo domov in bodo sedem mesecev trošili in jedli, kar jim je ostalo od zaslužka. Koristi malo. Pri nas v Prekmurju se uveljavlja, da one, ki pridejo čez Muro po službi, obrti ali zaslužku k nam, neki imenujejo romarje od prek Mure, ki so prišli jest našega kruha, nas potujoče delavce pa naši prekmurski polirji radi imenujejo vandrovnice ptiče. Mi si iščemo zaslužek južno od Mure, kjer pa nam nikdo ne očita našega prihoda in zaslužka. — Naša lanska šmarnica je krepko močna, pa zdaj v kolinah in gostovanju prejde. Sosedni krčmarji pa so se potrudili za blažjo pijačo in so neki dan dali na pošto 10.500 Din, da dobimo banatsko vino iz Čoke pri Senti, 1 liter po 3.20 Din tam.

Brat ubil brata. V obmaji občini Bodehaza na Madžarskem je ubil 60letni brat svojega 50letnega brata v prepiru. Že dolga leta sta živela v miru in v skupnem gospodarstvu pod eno streho. Bila sta oba poročena, toda otrok ni imel ne eden ne drugi. Zato je nerazumljivo, zakaj sta se sprla, ker sta bila bogata. Kakor se čuje, je mlajši najprej zabodel starejšega z gnojnimi vilami in oni je potem zgrabil kol in udaril mlajšega s tako silo, da se je nezavesten

zgrudil in med prevozom v bolnico izdihnil. Starejši sicer trdi, da je brata brenila kobila in ga ni on udaril. Kaj bo storila preiskava,

se bo videlo. Je to pač žalosten primer današnjih razruvanih razmer, ko več niti brat ne vidi rad svojega brata.

DRUŠTVENE VESTI

Katoliška resnica.

Katoliški Angleži imajo posebno društvo, ki nosi naslov »Društvo katoliške resnice«. Nedavno je to društvo, ki mu je namen, da pripomaga katoliški resnici v javnosti do zmage na vseh področjih, obhajalo petdesetletnico svojega obstoja. Svoj petdesetletni jubilej je društvo proslavilo z veliko katoliško manifestacijo v Londonu. Po vseh katoliških cerkvah v Angliji so se ta dan s prižnic prečitale pohvalne izjave angleških škofov za društvo in njegovo plodonosno delovanje. Priznanju škofov se je tudi pridružil papež Pij XI., ki je poslal pismene čestitke z izrazom zahvale. Svoj prelepi namen dosega društvo z izdajanjem cenjenih dobrih katoliških knjig in knjižic predvsem za katoličane, da boljše spoznavajo svojo vero, pa tudi za nekatoličane, da se jim raztolmačijo katoliške resnice. Skozi 50 let svojega obstoja je društvo razširilo med ljudi okoli 37 milijonov iztisov svojih knjig in knjižic. Ko so ustanovitelji društva — med njimi tudi poznejši kardinal Vaughan — začeli 5. novembra 1884 z izdajanjem knjižic, jim je bila na razpolago malenkostna svota denarja (12 funtov šterlingov). Iz tako malega začetka je vzrastla mogočna organizacija, ki si je pridobila za katoliško stvar na Angleškem neprecenljivih zaslug. — Katoliška resnica se tudi med nami vedno bolj zatemnjuje. Ta škodljivi posel opravljajo sovražniki vere s svojimi društvi in časniki. Tem ljudem ne zmanjka nikdar ne volje ne denarja za njihovo zatemnjevalno de-

lo. Njihovo delo olajšujejo in njihove uspehe povečujejo tisti elementi med nami, ki so izgubili ves smisel za katoliške resnice in ideale. Število takih brezbržnežev vedno bolj narašča zlasti med mladino. Zato mora biti naše geslo: Katoliška resnica! Tolmačenje, razširjanje, obramba katoliških resnic. Borba, brezobzirna borba zoper sovražnike katoliške vere in cerkve. Katoliška prosveta narodu, katoliška vzgoja mladini!

★

Hoče pri Mariboru. Kdor bo v nedeljo dne 24. t. m. slabe volje, naj pride v dvorano našega Prosvetnega društva. Tam ga bo »Sluga dveh gospodov« zabaval s svojimi duhoviti in izvirnimi dovtipi in mu privabil na oči solze smeha. Pridite in prepričali se boste!

30letnico je obhajal dne 11. februarja zagrebški nadškof dr. A. Bauer.

Slovenska Bistrica. Prosvetno društvo v pripori za predpustni čas veselo Gogoljevo zgodba »Ženitev« v soboto dne 23. februarja ob 20. uri in v nedeljo dne 24. februarja ob 15. uri v dvorani hotela »Beograd« v Slov. Bistrici. Predpustni čas je tisti čas, ki nam je dan v sproščenju, tudi sedaj, ko živimo v težkih gospo-

Novi ban g. dr. D. Puc.

O. Ciril Bračko je umrl dne 12. februarja v Mariboru.

Trgovec z mrličmi v Parizu.

V zvezi z nekim roparskim umorom so imenovali v Parizu pred sodiščem ime trgovca, ki se ukvarja z najbolj redko in strahotno trgovino. Trguje namreč z mrličmi na debelo in na drobno, ločeno po boleznih in po povpraševanju. Njemu je bil izročen nek umorjeni. Pri raztelesenju je naletel trgovec na znake zločina in je prijavil slučaj sodišču. Skladišče groznega trgovca se nahaja ne daleč od Italijanskega trga v neki stranski ulici. Časnikar, ki je bil ob priliki obravnave opozorjen na tega trgovca, ga je obiskal. Posetil ga je, ko je bil zaposlen z razdelavo

Januš Golec:

Propast in dvig.

Ljudska povest.

Lepega dne je videl na lastne oči, kako mu je stisnila Veronika nekaj belega v roko in Johan je hotel kar preko dvorca najurnejših korakov proti Sotli. Stari je stopil za brzečim, mu zažvižgal in ga prosil, naj se vrne, ker bo opravil zanj neko pot na Štajerskem.

Majdak niti slutil ni, da bi se znal ukvarjati stari s kakimi zahrbtnimi ukanami. Prav vesel je sledil gazdi v hlev, kjer je polagal hlapec živini. Gospodar se je obnašal, kakor bi hotel Majdaku dati iz hlapčeve kamre kos konjske opreme, da ga odnese v popravilo. Komaj je bil neprevidni Johan z obema nogama v pregraji, ga je zagrabil gazda kakor maček miško in poklical hlapca.

Vsa moč ter surovost se tokrat Majdaku nista obnesli v boju ter ruvanju z dvema. Pri temeljiti telesni preiskavi je priromalo na dan pismo in zginilo

7

v gazdin žep. V ravsanju od Majdaka nehote osuvani hlapec si je ohladil jezo nad prihajanjem s tem, da ga je vrغل z vso silo preko praga hleva in mu grozil z železnim teležnikom.

Majdak se je pobral, zagrozil obema in kričal iz polnega grla: »Pravične in nedolžne zapirajo; morilci in tolovajski glavarji pa se vozijo okrog nemoteno v kočijah!«

Po tem dogodku je bilo jasno kakor beli dan dvoje: Majdak se ne bo smel prikazati nikoli več na Katičevem imanju; Veroniko bo ponesel v svoje vražje gnezdo Grga Pasarič iz Stenjevca!

Odslej je bila prekinjena vsaka vez med Vinkom ter Veroniko. Da bo sledilo ugrabljenju pisma najhujše, je znal le Majdakov Johan. On je poznal Katičevo razborito trmo in Pasaričev pohlep po še večjem premoženju, katerega mu bo podaril gazda v suhem denarju z Veroniko vred!

Staremu Katiču je prečital hčerkino pisanje občinski tajnik ali biležnik, ker, grča trmasta, je bil nepismen. Po razodetju vsebine pisma ni doma robantil ter razsajal nad Veroniko ter materjo. Drugo jutro za

darskih neprilika, da se nekoliko odpočijemo ob svojem težavnem delu, zato pojdimo vsi gledat dogodiščine snubcev, ki bi se radi ženili, pa jim ni za to. Pridite v prav obilnem številu!

Velika Nedelja. Tudi pri nas so dne 3. februarja t. l. podajali društveniki obračun v našem katoliškem društvu. Vršil se je ta dan občni zbor, pred katerim je bilo važno gospodarsko zborovanje g. Alojzija Mihelčiča iz Celja o zavarovanju. Dvorana je bila zasedena in to skoro od samih mož. Sledili so izvajanjem in prav pridno posegali v debato. Mnogo jih je po predavanju ostalo še na občnem zboru, zanimajoč se še za delo društvnikov. Iz poročil smo posneli, da je delovanje društva zelo aktivno. Številne, skrbno in lepo podane igre ter neizmerno povečana knjižnica so vidne priče uspešnega delovanja odborikov, kakor tudi igriške družine, ki žrtvujejo večere in same sebe, da zamorejo nuditi svojcem lep duhovni užitek. Veliko priznanje pa gre g. Moravcu, predsedniku, in g. učitelju Kotniku, režiserju, ki sta duhovna voditelja tega društva. Z ozirom na to je ostal stari odbor z malimi spremembami. Izvedeli smo takrat tudi, da nam pripravljajo v novi dobi še mnogo lepega. Tako se nam obljublja eno poletno nedeljo zvečer »Izgubljeni sin« na prostem pred hišo g. Medika, a meseca julija pa na grajskem dvorišču »Skrivnost sv. maše«, od časa do časa pa še kakšno zanimivo in poučno predavanje. Vse domačine pa vabimo, da postanejo člani katoliškega bralnega društva, se v njem udeležujejo in izobražujejo. Agilnim delavcem pa kličemo: Bog jim daj srečo in blagoslov tudi v bodoče!

Ljutomer. To nedeljo dne 24. t. m., popoldne ob pol 4. uri, ponovno vprizori Ljudska čitalnica v Katoliškem domu znano Linhartovo komedijo »Veseli dan ali Matiček se ženi«. Ta dan je ravno Matičkov god. Vsi, ki se želite iz srca nasmejati za letošnji predpust, ste vabljeni k tej predstavi. Tudi sosede vabimo ta dan v Ljutomer. Zveze z vlaki so ugodne. Za postni čas pa pripravljamo zopet nekaj resnega in nekaj povsem novega, kar se še sploh ni igralo na slovenskem odru.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Ali že veš, kaj bo pri nas v nedeljo dne 24. februarja? Cerkveni pevski zbor od Male Nedelje bo prišel k nam in

nam bo v Pergarjevi dvorani nudil lepo zabavno prireditev. Na sporedu so koncertne točke, same nove pesmi, ki jih je pel le malokateri pevski zbor, tako umetne kakor tudi narodne, ter tudi nova ljudska igra, ki je ganljiva, obenem pa poučna. Pa tudi tisti, ki so veselega značaja, ne bodo prikrajšani, ker je na sporedu tudi zanje preskrbljeno. Če hočeš torej videti in slišati lepe pesmi in ganljive prizore, pridi in obišči nastop malonedeljskih pevcev v nedeljo dne 24. februarja. Pridite vi in vsi vaši in napolnite Pergarjevo dvorano do zadnjega kotička. Tudi tamburaško, goslarski zbor bode pokazal, kaj zna. Začetek takoj po večernicah. Pridite gotovo! Vstopnina nizka.

Kapela pri Radencih. Na pustno nedeljo dne 3. marca priredijo dekleta Marijine družbe ob petih popoldne igre »Prisegam«.

Prihova. V nedeljo dne 24. t. m. priredi naša agilna Jadranska Straža v Šoli Finžgarjevo

Važen zadružno-gospodarski razgovor.

V nedeljo dne 24. t. m., ob 9. uri zjutraj se vsi v Ptuj v gostilni g. Miha Brenčiča in isti dan v Ormožu v zadružnih prostorih ob dveh popoldne važen razgovor zadrugarjev in prijateljev malokmetijskega združništva. Dnevni red je:

1. Nova pota in nove smeri slovenskega malokmetijstva. Poroča Ivan Vesenjak, minister v pokoju.
2. Glavni grehi pri rastlinski in živalski proizvodnji našega kmeta. Poroča Alojz Janžekovič, ekonom in posestnik pri Sv. Lenartu.
3. Težke izkušnje v organizaciji nakupa in prodaje v našem malokmetijstvu. Poroča v Ptuj: Ognjeslav Skaza, poslovodja Kmetijske zadruge v Ptuj; v Ormožu pa zadružni tajnik in poslovodja Martin Munda.
4. Razgovor o teh točkah.

Prosimo radi važnosti predmeta naše zadrugarje, da zanesljivo pridejo.

Za Zadružno posredovalnico:

Ivan Vesenjak, načelnik.

»Verigo«. Veseli smo, da se tudi pri nas dela za ljudsko prosveto. Dolgo smo sicer čakali, pa bo zato gotovo tem lepše in dovršenejše uspela prireditev te igre. Vsakdo bo z veseljem obiskal v nedeljo Prihovo in pozdravil za vse dobro vneto Jadransko Stražo s svojo gotovo udeležbo!

Sv. Jurij ob Taboru. Tukajšnja cerkvena Liša se je povečala in dobila nov oder, kar je zasluga naše posojilnice in naših pridnih deklet in fantov. V nedeljo dne 24. februarja bo gospod profesor dr. Jeraj iz Maribora blagoslovil prenovljen Katoliški dom, popoldne ob pol treh pa bo slovesno odprt Katoliški dom z govorom g. dr. Jeraja, z več pesmimi in z petdejansko ljudsko igro s petjem: »Mlinarjev Janez«. Le glejmo, da pravočasno kupimo vstopnice! — Tudi fantje so izobrazbe željni, kajti ustanovili so si fantovski odsek KA in prihaja vsako sredo zvečer k poučnim sestankom do 40 fantov. Fantje, bodimo stanoviti!

Št. Ilj pri Velenju. Prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 24. februarja ob treh popoldne v Društvenem domu »Tri modrosti starega Wanga«. Igra, ki predstavlja resničen dogodek in vsebuje vzor prave krščanske ljubezni do bližnjega, je povsod vzbudila največje zanimanje. Pridite in pogledajte!

Mestinje. V nedeljo dne 24. t. m. pridejo k nam gostovat sladkogorski gasilci ter vprizorijo v tukajšnjem gasilskem domu ob treh popoldne veselo igro »Dve nevesti«. Prijatelji zabave in smeha, posebej pa še neveste in ženini, iskreno vabljeni!

Laško. Kakor se sliši, nas nameravajo v kratkem dekleta Marijine družbe po par letih mrtvila zopet iznenaditi. Pripravljajo se na prekrasno igro »Prisegam«. Dekleta: le korajžno na delo. Mi Laščani vam obljublamo, da homo že znali ceniti vaše idealno delo. Bodite prepričane, da homo do zadnjega kotička napolnili nadzupnijsko dvorano.

Pišce. Krajevna organizacija »Boja« priredi v nedeljo dne 24. t. m., ob 15. uri v Slomšekovem domu Vombergarjevo dramo v treh dejanjih »Vrnitev«. Po dolgem času zopet nastopimo v Slomšekovem domu. Ker je vstopnina nizka, so vabljeni vsi k obilni udeležbi. Bog živi!

tem se je odpeljal v smeri proti Zagrebu, ne da bi bil doma razodel, kam se je namenil in kedar se bo vrnil.

Pripeljal se je še istega večera najboljšje volje in v družbi bodočega zeta Pasariča. Na njegovo povelje so ženske klale perjad ter pekle, da je dišalo po cellem Kraljevcu. Šele po bogati večerji ter obilnem vinu je gazda sporočil gospodinji, da se odpeljeta jutri oba z Veroniko na Pasaričev dom. Hčerka si naj ogleda bodoči dom in naj presodita z materjo, če ne bo Veronika zagorska graščakinja in ne štajerska kmetica!

Očetovo naznanilo ogledov je bil izrek smrtne obsodbe za edinko Veroniko. Mati je tudi znala, da bo oče to obsodbo koj po ogledih podkrižal in bodo slavili gostijo.

Tast in zet sta pila in se objemala na bodočo rajsko srečo v zakonu z najboljšo devojko; mati in hči sta prejokali ono noč v zavesti, da je očetov sklep nepreklicen ter neizpodbiten.

Drugi dan je bil ogled Pasaričevega doma. Stenjevčani so pozdravili ter sprejeli navdušeno bodočo gazdarico. Grga je bil vsem v Stenjevcu kum, dra-

žestna Veronika jim bo kumica. Pohod v ogled je bila predgostija, iz katere se je dalo sklepati, da bo Veronika na novem domu nekaj več, nego je bila v Kraljevcu.

Nevesta je imela edino mater, katera je razumela ter čutila otrokovo bol pri razgledovanju imetja Pasaričev, o katerih je vrela samo hvala in vse najboljšje iz ust sorojakov. Celo mati Katička je pozabila pri toliki slavi ter premoženju na glavni stebel zakonske sreče — ljubezen. Klicala je hčerki v spomin svojo lastno življenjsko usodo. Tudi nje in njenega srca ni nikdo vprašal, če je volilo Hrvata Katiča. Vzela ga je, ker so tako odločili njeni starši. Ljubezen ter medsebojna naklonjenost, kolikor sta potrebni za zakonsko življenje, sta se pridružili sami od sebe in s časom. Danes niti sama ne more reči drugače, kakor da je bila za njo izpolnitev volje staršev — sreča!

Po taki tolažbi iz ust matere, ki bi naj otroka najbolj umela, je bilo Veroniki jasno, da bode tudi ona deležna usode, kakor pretežna večina podeželskih nevest in posebno še pa po Zagorju.

Kaj bi ji koristil odpor in kaj solze? Nič! Ljudje

človeških jeter. Posamezne in značilno obolete dele je spravil v posode s špiritom in jih je prodal vseučilišču, ki je to robo naročilo v njegovi trgovini. Časnikar ga je vprašal, odkod da dobiva blago? Odgovoril je, da pomrje v Parizu dovolj revežev, za katere se nikdo ne zmeni in svojci mu prodajo po smrti njih trupla za malenkost v denarju. On trgovec obiskuje ubožnice in najbolj revne mestne okraje, kjer si izbere osebe, obolete na najbolj redkih in posebno strašnih boleznih. Trupla takih siromakov si zagotovo s posebno pogodbo, po kateri je on upravičen, da pride po umrlega po smrti. Naj-

Razdelitev poslancev po banovinah.

Dne 5. maja bomo volili 368 poslancev. K temu številu poslancev moramo prišteti še toliko drugih, kolikor je nosilcev kandidatnih list, ki zberejo nad 50.000 glasov. Če vzamemo za podlago zadnje štetje, po katerem ima Jugoslavija 13.930.918 prebivalcev, nastane naslednje razmerje po posameznih banovinah med številom poslancev in številom prebivalstva: Dravska banovina šteje 1.144.194 prebivalcev in voli 29 poslancev. V dravski banovini sta dve volilni okrožji, in sicer okrožje nekdanje ljubljanske in nekdanje mariborske oblasti. Prvo voli 14 poslancev, drugo 15. Kakor znano, dodeli volilni odbor tri petine mandatov večinski listi, medtem ko se dve petini razdelita med večinsko listo in manjšinske. Tri petine v dravski banovini znesejo 17, dve petini 12 poslancev. — V savski banovini, ki

šteje 2.703.163 prebivalcev, bodo volili 75 poslancev (tri petine 45, dve petini 30); vrbaska banovina 1.036.361 prebivalcev, 25 poslancev (15 in 10); v primorski banovini 900.800 prebivalcev, 24 poslancev (14 in 10); v drinski banovini 1.530.867 prebivalcev, 39 poslancev (24 in 15); v zetski banovini 924.986 prebivalcev, 33 poslancev (20 in 13); v donavski banovini 2.387.495 prebivalcev, 52 poslancev (31 in 21); v moravski banovini 1.436.129 prebivalcev, 41 poslancev (25 in 16); v vardarski banovini 1.575.185 prebivalcev, 45 poslancev (27 in 18). — V dravski banovini pride 1 poslanec na 39.500 prebivalcev, v savski na 36.000, v vrbaski 41.500, v primorski 37.500, v drinski 39.300, v zetski 28.000, v donavski 85.900, v moravski 35.000, v vardarski 35.000, v področju Belgrad-Zemun-Pančevo, ki voli 5 poslancev, pride 1 poslanec na 58.000 prebivalcev. V vsej Jugoslaviji pride povprečno 1 poslanec na 37.900 prebivalcev.

Oglas je reg. pod S. Br. 23762 od 19. XI. 1934

Maribor. (Pogreb o. Cirila Bračko) V zadnji številki smo poročali, da je umrl v mariborskem frančiškanskem samostanu g. pater Ciril Bračko. Slovesen pogreb priljubljenega duhovnika se je vršil dne 13. februarja popoldne izpred frančiškanske bazilike na Pohorju. Pogrebni obred pred krsto je opravil škof dr. Tomažič, ki se je poslovil od blagopokojnega v ganljivih besedah. Žalostinko je zapel pevski zbor bogoslovcev. Pogreb je vodil g. gvardijan ob udeležbi stolnega kapitlja, g. monsig. I. Vrežeta, samostanske družine, raznih organizacij, šolske mladeži in ljudske množice. Blagega g. Cirila so položili v grobnico na frančiškanskem pokopališču, želeč mu večni mir!

Vuhred. V lepem maju lanskega leta je nemila smrt pokosila našega nepozabnega gospoda župnika Henrika Hrašovec. Od tedaj je naša župnija bila celih devet mesecev brez pravega dušnega pastirja. V nedeljo dne 10. februarja pa je bil za njo spet dan veselja,

ko je bil umeščen novi g. župnik Janez Leber, sedanjí provizor na Mariji Reki. Ob veliki udeležbi vernikov iz domače kakor tudi iz sosednih župnij je izvršil obred umeščenja č. g. dekan iz Vuzenice Karol Hüttner, ki je imel tudi pomenljiv in v srce segajoč govor o požrtvovalnem delu dušnega pastirja za svoje ovčice, katero zasluži protiljubezen vernikov. Te redke slovesnosti so se udeležili razen dekanijske duhovščine tudi gospod dekan iz Marenberga, sedanjí soprovizor župnije, in njegov gospod kaplan, ki je vodil cerkveno petje in s tem povečal vso slovesnost; dalje gospod župnik Jurij Mikolič iz Luč in gospod kaplan Vincenc Kolman iz Gornje Radgone, ki sta mu kot stara prijatelja asistrala pri sv. maši. Prisostvovali so tudi razni predstavniki korporacij, kakor gospod župan inž. Franjo Pahernik, banski svetovalec Peter Mravljak, predsednik cerkveno-konkurenčnega odbora Pavel Minarek, šolski upravitelj France Mence, šef železniške postaje Završnik, vpokojeni nadučielj Wiedmoser, aba cerkvena ključarja in župnikov osebni prijatelj železniški kontrolor Alojz Gaberc, ki je slavljenju prinesel kot spomin na ta dan novo kroniko s primerno pesnitvijo. Ta-

ko je dobila osirotela župnija Vuhred zopet stalnega dušnega pastirja in dal Bog, da bi se uresničile vse želje, ki so mu bile na ta dan izražene.

Marenberg. V soboto dne 9. februarja smo v Vuhredu pokopali uglednega kmeta Janeza Kolarja, po domače Novaka, ki je bil doma iz Marenberga, v okolici Sv. Janeza pri Snežicu. Bil je star komaj 50 let, bolezen je dobil v vojni, ko je tri leti bil na italijanskem bojišču v bližini Gorice. Bili so trije tovariši skupaj tam iz Marenberga: enega je granata raztrgala, drugi počiva na centralnem pokopališču na Dunaju, tretjega je vzela smrt sedaj. Rajni Janez je bil dobrega, mehkega srca in veren; ko je bil še doma, je bil vedno med onimi fanti, ki so, s šopkom na prsih in z belimi trakovi okrašeni, prostovoljno nosili podobo sv. Janeza ob raznih slovesnostih. V Vuhredu se je izkazal kot dobronak cerkve in duhovnikov. Pri pogrebu, ki se je vršil od doma, sta bila dva duhovnika in mnogo ljudstva, nosili so ga gasilci, ker je bil član požarne brambe, in je kot tak lansko leto meseca maja sam pomagal nositi pokojnega gospoda župnika Hrašovca na zadnji poti. Dragi Janez, počivaj v miru!

Sv. Anton v Slov. goricah. Po kratki komaj tedenski bolezni je mirno v Gospodu zaspala v starosti 72 let Terezija Fras. Pokojna je bila

več svojih izdelkov odproda zdravstvenim potujočim muzejem, kakoršnih je vse polno na Francoskem. Povprečno kupi in razdela na teden tri mrtvake. Mrliški trgovec v Parizu je na delu s polno paro že cela desetletja...

Redek način pohoda v bolnico.

Prebivalstvo mesta Peč na Madžarskem si prizadeva, da obdrži svoje mesto na prvi strani v časopisju. Mesto je postalo svetovno znano, ko je pred nekaj meseci stopilo v tamkajšnjih rudnikih par sto rudarjev v gladovno stavko in jih več dni ni bilo spraviti iz rovov na svetlo, dokler se ni ugodilo njihovim zahtevam. Zdaj

bi jo smatrali za ob pamet, če bi se protivila na dlani vabečemu bogastvu in silila na štajersko kočarijo!

Udala se je v narekovano ji usodo, prikinila možitvi z neljubljenim možem proti svoji volji. Računala je na poznejšo tolažbo ter srečo za brezpogojno pokorščino napram staršem.

Kmalu po ogledih so pričeli na nevestinem in ženinovem domu s pripravami za gostijo, kakor je ni bilo v hrvaškem Zagorju desetletja. Ohcet dveh bogatašev bi naj bila pravo ljudsko slavlje, katerega bi naj ljudje pomnili ter sporočali potomcem, kaj so jedli, pili in kako so se veselili na Katič-Pasaričevem venčanju.

Dober teden pred poroko je bilo ženskega sveta na Katičevem dvorišču, da se je kar trlo. Ženske so čedile, klale, pekle ter kinčale. Moški so vozili vino, gonili pod nož govedo ter prašiče, da si bo omastil ob dnevih gostovanja pošteno mustače vsak kumek, katerega bo zaneslo mimo hiše presrečne neveste. Gazda je prosil vozove za prepeljavo bale in gostov. Najel je dve bandi muzikašev, nakupil smodnika za 12 možnarjev ter je vabil vsakega, katerega je srečal, na pogostitev.

Začeli so z gostijo v ponedeljek pri Katičevih. Bilo je povabljenih in nepovabljenih gostov za tri Kraljevce. Veseljačenje pri jedi, pijači in muziki in bobnenju topičev je trajalo na nevestinem domu tri dni. Iz Kraljevca se je premaknil na kolesljih in dolgih lojtrskih vozih sprevoz gostov četrti jutro proti Stenjevcu, kjer so končali nezabno ohcet v soboto zvečer.

Stenjevec je dobil z Veroniko na največje Pasaričevo imanje novo - mlado gazdarico, ki bo kumovala vsem po njenem prirodu rojenim Stenjevcem.

Celi teden trajajočo gostijo so zaključili ter se razšli, saj niso mogli več. Tuđi veselje pri najboga-tejše obloženi mizi, godbi, plesu ter petju se priskuti, če traja predolgo in začne človek omagovati pod preobilnimi dobrotami.

Gostje so se razgubili ter razpeljali z glasno pohvalo, da Katiča in Pasariča ne bo prekosil nikdo, kar se tiče pogostitve odličnjakov in preprostega naroda!

Glas o preimenitni poroki v Kraljevcu ter o gostijah na dveh mestih se je širil z bliskavico ter segel

dobra tretjerednica 48 let in članica Marijine družbe žen. Ob grobu je domači gospod župnik povdaril, koliko dobrega je storila z molitvijo in drugim dobrimi deli. Rajna zapuščala žalujočega moža in hčerko. Sveti ji večna luč! Komaj so utihnili zvonovi, pa so se spet oglasili z naznanilom, da je zapustila dne 2. februarja to solzno dolino druga tretjerednica in članica Marijine družbe žen Terezija Maguša iz Stanetinc v starosti 72 let. Pokojna je bila ljubezniva in zgledna mati svojim otrokom. Zapustila je pet sinov in tri hčerke, eden je padel v svetovni vojni. Pogreb se je vršil dne 4. februarja predpoldan ob veliki udeležbi ljudstva. Spremljala jo je na zadnji poti Marijina družba žen, skoraj vse tovarišice so jo spremile do groba z zastavo. Ob grobu se je poslovil od nje gospod župnik F. Škof in je v prisrčnih besedah opisal velike vrline pokojne. Bog ji bodi plačnik za njena dobra dela!

Stanovno pri Veliki Nedelji. Po dolgem in mučnem trpljenju je umrla Marija Kranjc, rojena Kosi. Pokojna je bila pridna gospodinja, blaga žena in vzorna mati. Zapuščala poleg žalujočega moža tri nepreskrbljene otroke, dve hčerki in sinčka. Neizprosna jetika ji je po dvehletnem trpljenju uničila življenje v starosti 48 let. Življenjske težave in trpljenje bolezni je blagopokojna žena prenašala potrpežljivo in vdano v voljo božjo. Pogreb se je izvršil na pokopališče k Veliki Nedelji dne 2. februarja ob številni udeležbi ljudstva. S smrtjo blage žene je zelo hudo prizadet njen vrli mož Tomaž, kateri se je lansko leto pri vožnji z voli hudo ponesrečil. Žalujočemu možu, otrokom, nad 80 let stari materi in sestram naše iskreno sožalje!

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Izdihnil je svojo blago dušo Franc Horvat, prevžitar v Osluševcih. Rajni, ki je dočakal visoko starost 85 let, je bil skrben gospodar in je svoj dom vzorno uredil. Bil je poštenjak od pet do glave in značajan katoliški mož. Več let je bil naročnik »Slovenskega gospodarja«. Njegov pogreb se je vršil v nedeljo dne 10. t. m., ob obilni udeležbi. Ob odprtem grobu mu je govoril zadnje slovo domači gospod župnik. Domači cerkveni pevski zbor mu je zapel ganljivo nagrobnico »Gospod, daj mu mir«. Bog mu naj bo plačnik za vsa njegova dobra dela.

Ljudje, ki so bolni na želodčnih, ledvičnih in kačeničnih vnetjih, ker oni, ki trpe na prekomerni tvoritvi sečne kisline in napadih protina, uravnavajo leno delovanje črevesa z uporabo naravne »Franz Josefove« vode. Mož je zdravniške prakse so se prepričali, da se »Franz Josefova« grenčica sigurno skrajno prizanesljivo delujoče salinično odvajalno sredstvo, tako da jo priporočajo tudi pri trebušnih kilah, natrgani danki in hipertrofiji prostate. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

la! Preostanim domačim naše iskreno sožalje! — Snega in zime imamo dovolj. Tudi pri nas se bodo letos uresničile besede: »Kadar je do pusta dosti časa, je malo porok«; nimamo več kakor samo tri pare.

Sv. Jurij ob Ščavnici. Globoka žalost je prevzela naša srca v soboto dne 9. t. m. popoldne, ko smo zaslišali glas zvona vaške kapele. Naznanil je tužno vest, da je v bolnici v Murski Soboti po kratki bolezni vsled zastrupljenja krvi mirno v Gospodu zaspala Marija Vrtnjak iz Selišč v 50. letu starosti. Pred nekaj dnevi je padla na ledeni cesti ter se na levi nogi težko ranila. V petek dne 8. t. m. je bil poklican zdravnik in gospod župnik, ki je prinesel sv. popotnico. Zaradi težke rane je gospod zdravnik svetoval, naj se bolnico takoj prepelje v bolnišnico. Še isti dan je bila prepeljana, toda vsaka pomoč je bila zaman. Pogreb se je vršil v ponedeljek dne 11. t. m. ob enih popoldne na bolniško pokopališče v Murski Soboti. Naj ji bo prekmurska zemlja lahka! Žalujočim pa iskreno sožalje!

Sv. Križ na Slatini. Daleč naokrog je dobro znana naša nadžupnija. Nekateri pravijo, da tukaj okrog Rogaške Slatine še ni krize, ker se v sezoni vozijo k nam sami milijonarji! Pa mi Križevljani ne govorimo tako. Tudi pri nas je že dalje časa prav huda kriza kljub temu, da se baje vozijo k nam bogataši. Posebno čutimo krizo to leto. Več kot polovico ženitovanskega časa ni bilo pri nas nobenega oklica, poroke pa še manj. V društvenem življenju nismo zadnji. Dne 13. januarja smo imeli občni zbor FKA in izvolili nov odbor. V nedeljo dne 10. februarja smo imeli dekanjski tečaj FKA. Prišla sta iz Maribora dva govornika. Udeležba je bila kljub slabemu vremenu zelo

dobra. Ne smem pozabiti, da vas za pustno nedeljo od blizu in daleč prijazno vabimo v naš Društveni dom. Gledali boste smešno in zabavno igro »Nevesta iz Amerike«. Prijatelji smeha vljudno vabljeni!

Spodnje Sečovo pri Rogaški Slatini. Naša vas se malokedaj oglašila v »Slovenskem gospodarju«. Pa saj tudi nimamo dosti novic. Že smo mislili, da nam bo letos volk skozi vas tulil, ker ni bilo tako dolgo nobene gostije. Končno pa se le spomni visoko v hribih med vinskimi goricami Škrabelnov Tonček, da potrebuje gospodinjo. Šel je iskat nevesto in se je oglašil v naši vasi pri Šmidovi Pepci. Dne 11. februarja sta si pred oltarjem slovesno obljubila zakonsko zvestobo. Slišali so se glasovi: Kdo se bo možil tako visoko?! Pepca je pa kar mirno odgovarjala, da je lažje gledati s hriba v dolino, kot pa z doline na hrib. Oba novoporočenca sta iz dobrih krščanskih družin in sta tudi bila oba dobra Marijina kongreganista. Zato jima vsi kongreganisti in kongreganistkinje želimo v zakonskem življenju obilo sreče in božjega blagoslova!

Sv. Peter na Medvedovem selu. Tudi pri nas se zelo občuti kriza, posebno kar se tiče 7. sv. zakramenta. Kandidatov in kandidatkinj je v vsaki vasi dovolj, pa kaj čemo, ko pa denarja ni. Slišal sem, kako je ta ali drugi rekel: Bom raje počakal, da mi svatovsko večerjo priredijo na občinske stroške. — Tudi v naši fari se udeležuje bratovščina jeruzalemskega osla. Če bi prišel ob nedeljah ali na praznik tujec skozi našo vas, bi se prav gotovo začudil, misleč, da se služba božja vrši pod lipo. Sedaj, ko je zima, se včasih primeri temu ali drugemu, ki ima bolj tanke podplate, da jo potegne pod kor, ali pa se skrije za orgle. So pač resnične besede našega gospoda župnika, češ, kdor dela hudo, se boji luči, to se pravi, boji priti v cerkev.

Sv. Ema. Agitatorji za 7. zakrament bodo morali hiteti s svojo agitacijo, ker se jim bliža zadnji čas. Letos imajo slab uspeh, močno jim nasprotuje gospodarska kriza, ki jo jako občutijo že tudi večji kmetje. Do sedaj imamo komaj sedem oklicev. Naša dekliška Marijina družba se v nedeljah popoldne prav pridno pripravlja za materinsko proslavo.

Videm ob Savi. (Pogreb antičkega gospoda župnika.) »Gospodar« je že poročal, da je

daleč. Kak utis je napravila več nego potratna proslava ohceti na Vinka, si lahko predstavljamo. Veronika mu je bila vse na svetu in z njo je bil ob vse. Ni se hudoval nad izvoljenko radi nezvestobe, ne nad nezasluženi udarci, ki so padali z vso neusmiljenostjo po njem eden za drugim. Pri toliki krutosti, katero mu je namenilo življenje, tudi on ni ostal miren ter ravnodušen.

Mar je li hotel postati kmet, kateri utaplja nad nanj razlito gorje v potu svojega obraza pri težkem delu? Ne in zopet ne!

Za koga bi naj bil lepšal, širil ter utrjeval komaj kupljeni — novi dom? Za se? Toliko pohlapneža po imetju ni bilo v njem, da bi garal ter se mučil z zemljo za svojo lastno osebo.

Z neugnano silo ga je gnalo proč z doma, proč od mirno delavnih ljudi, zopet nazaj med one, ki so mu obetali uteho v lahkomišelnosti — med nekdanje rakarske tovariše.

Prepuštil je obdelavo in pridelek s posesti sosedu ter je ostavil komaj okušeno mirno življenje za zmiraj.

Lahkomiselni potepuhi si znajo pomagati iz vsa-

kega še tako zamotanega položaja in sicer naglo. Tako je bilo tudi z obsotelskimi rakarji.

Kuga jim je pomorila v eni spomladi rake in jim izmaknila izpred ust polno skledo vsakdanjega kruha. Vsakdo bi pričakoval, da bo prisilila smrt rakov obvodne lenuhe k rednemu delu. Kaj še!

Nekaj rakarjev se je že razlezlo po deželi za delom ter kruhom; drugi so pa samo pogledali preko Sotle in že jih je zvabil na postopaška pota nov poklic — tobakarjev.

Že prej smo beležili, da bratje Hrvati niso bili rakarji niti tedaj ne, ko je bil ta posel najbolj dobičkosen. Za lov in prodajo rakov jim ni bilo, pač pa je cvetelo med njimi od bogznaj kedaj tihotapstvo s tobakom. Po cenen duhan so hodili na Madžarsko in celo v Bosno. Razpečavali so prepovedano robo na drobno doma po Zagorju in seveda tudi po štajerski strani.

Šverc tobaka je bil nevaren poklic in ne tako nedolžno ter mirno postopanje kakor rakarstvo. Tobakar je moral računati vsak trenutek z nevarnim dejstvom srečanja hrvaškega ali štajerskega financarja. (Dalje sledi.)

se je prebivalstvo na novo »proslavilo«. V budimpeštanski Pasteurjev zavod je bilo pripeljanih od tamkaj nekaj oseb, na katerih so se poznala znamenja zob, kakor bi jih bile živali obgrizle. Vodstvo bolnice pa je prišlo na sled, da so se ti ljudje sami sebe obgrizli in sicer samo za to, da bi se lahko brezplačno peljali v bolnico v Budimpešto in dobili za dva tedna brezplačno hrano. Obveščena je bila policija, ki bo nadalje »poskrbela« za nje.

Mož in žena.

— Rada bi samo vedela, če so vsi možje tako neumni, kakor si ti.

— Vsi ne. Nekateri so ostali samci.

umrl v bolnici v Krškem g. artički župnik Šribar. Pogreb se je vršil dne 11. februarja na Vidmu ob Savi na željo rajnega, ki je imel na Resi nad Vidmom krasen vinograd z vilo. Truplo so prenesli omenjenega dne z Rese ob 10. uri predpoldne v cerkev na Vidmu. S prižnice je govoril poslovilne besede gospod zdolski župnik Šoba. Slovesno sv. mašo je opravil g. videmski dekan Ivan Medvešek. Pogreb je vodil mariborski stolni župnik g. Mihael Umek ob spremstvu 40 duhovnih sbratov. Poslovilne besede ob odprtem grobu je govoril g. Umek. Veličastnega pogreba so se udeležili v obilnem številu Artičani, kjer je župnikoval blagopokojni, in so mu želeli večno plačilo v nebesih za vse duševne in telesne dobre, katere jim je delil kot dušni pastir.

Sv. Rupert nad Laškim. Presneto hudo nas je prijemala letošnja zima: veliki sneg, nako-pičen v visokih zametih, nas je obdal kakor s trdnjavskega zidom, da nismo mogli v svet; pri tem pa je mraz kuril, da je bilo joj. A sedaj, hvala Bogu, je predrla toplo solnce črne oblake in njegovi mili žarki nas bodo, tako upamo, kmalu oprostili ledenih spon. Hvala Bogu, pri-sijalo je tudi toplo, dobrodejno solnce iz naše prestolice, lepega Beograda; nova naša vlada je pometla z ljudmi, ki so tudi našo župnijo raztrgali na tri kose, in nas pridelili občini Sv. Lenartu, kamor spadamo tako, kakor pest v oko. Reci in beri: tri ure moramo sedaj v tej strahni zimi klobacati po snegu in mrazu in samih bregovih, ko imamo opravke na občini; tako da pač vsak zaveden občan v ser občja tisetga JNSSarja, ki nam je nakopal tako ob-činsko pridelitev. Zaupamo v našega vrlega predsednika vlade, ki je iskreno povdarjal in povedal, da hoče predvsem pomagati ubogemu kmetu, največjemu siromaku in trpinu v naši državi. Vsi zavedni šentruperčani zaupamo in bomo tudi delali v tem smislu, da se nam zopet vrne naša občina!

Pišeca. Hitro, hitro čas beži! In kdo bi mi-slil, da je že preteklo 50 let, odkar sta si ob-ljubila zvestobo in sklenila pred oltarjem Go-spodovim zakonsko zvezo Ogoreve Martin in njegova žena Terezija rojena Kostevc?! 50 let! Lepa doba življenja. Še lepši spomini na njo. V Pavlovi vasi štev. 45 v župniji Pišee kra-ljuje lep Ogorevčev dom. Ni velik, ne pro-stran, a dovolj velik, da se v njem naseli sre-ča, zadovoljnost in potrpljenje. In to sta do-živela naša slavljenca v teh 50 letih vzornega zakonskega življenja. Blagoslovilo ju je ne-bo s sedmimi otroki. Šest jih še živi in so v veselje in podporo slavljenca. Ančka pa se v nebesih veseli njunega jubiteja. Prišla je seveda tudi bolezen v hišo, zlasti slavljenki ni prizanašala. Toda v teh dneh trpljenja in potrpljenja sta iskala utehe pri Njem, ki so mu pokorne bolezn in vse stvari in danes sta še oba dokaj trdna in zdrava. Martin pa še vedno rad pomaga mežnariti pri službi božji, kar mu tudi Bog ne bo pozabil. In ko sta dne 15. t. m., oziroma naslednjo nedeljo, v krogu svojih otrok, vnukov, vnukic, naj-ožjih prijateljev in znancev obhajala svoj zlati poročni jubilej, jima želimo tudi ostali farani, da bi še dočkala biserni jubilej tako čila in zdrava ter vneta za božjo pot. Bog ju živi!

Pišeca. Smrt kosi. Nič ne gleda ne na levo, ne na desno. Kar ji pod koso pride, mora pa-sti. In če tudi bi bil hrast v gori. Pa so padli trije hrasti, trije bratje Dirnbeki pred nedav-nim. Prvega je smrt pokosila Matijo 29. XI. 1934 v starosti 69 let. Kdo bi mislil, da mu bosta brata tako hitro sledila. »Kadar se v gori utrga plaz, kdo-li mu zastavi gaze, poje

pesnik. In je šlo naprej. Dne 18. I. 1935 je ugasnilo življenje Janezu Dirnbeku v staro-sti 74 let. Še na pogrebu mu je bil brat An-ton. Pa je že čez 10 dni ob sprevidenju izja-vil: »Grem za bratoma.« In res. Dne 30. ja-nuarja je zaspal v Gospodu. Star je bil 65 let. Padli so trije hrasti, trije bratje Dirnbeki! Toda vsi so bili pripravljeni, da položijo ra-čun o svojem hiševanju v roke večnemu Sod-niku. Zato pokoj njihovim dušam in blag-jim spomin! — Toda ni še konec smrtno ži-ve. Dne 31. januarja je ugasnila luč življenja Neži Kokot v starosti 83 let. Kdo je ni poznal, gospe Neže? Dolga leta, nad 50 jih je bilo, je pela slavo božjo v cerkvi sv. Mihaela v P'še-cah kot cerkvena pevka ob strani svojega so-proga Antona, nadučitelja in organista. Bila pa je tudi vzorna žena možu in mati svojim deveterim otrokom, od katerih še štirje žive. Bila je vzor mati! Ni se bala otrok in težav z njimi, kakor to velikokrat storijo moderne matere, ki raje negujejo in poljubljajo dva ali več psov, kot enega otroka. Zato smo pre-pričani, da je bila in je Bogu, ki ga je večkrat sprejela v bolezn in onemoglosti v svoje sr-ce, še bolj ljuba kot oni množici faranov, pri-jateljev in znancev, ki jo je spremlila na zad-nji poti. Počivaj v miru, dobra mati! Pre-ostalin, naše sožalje!

Zagreb. »Naš dom« se imenuje dekliško za-vetišče v Zagrebu. Vodijo ga katoliško čuteči in misleči izobraženci, Slovenci, ki so tam v raznih službah, ali pa se bavijo s svobodnimi poklici. Dekliško zavetišče se imenuje radi tega, ker se tja zatekajo brezposelna in slu-že iskajoča dekleta, kjer dobe za prav mali denar celodnevno oskrbo in prenočišče, da niso vezane na razne druge slične organiza-cije, ki dekleta strašno izkoriščajo, ali pa ce-lo na ulico, kjer najčešče zapadejo v roke raznim izkoriščevalcem, ki jih ne samo ogo-ljujajo za njihov denar, ampak jih navadno tudi telesno upropastijo in jim iztrgajo iz njihovih duš vse ono dobro, kar jim je mati s toliko skrbjo in nego leta in leta vcepljala. »Naš dom« ima tudi posredovalnico za slu-že ter ima večinoma po več raznih služb na razpolago, radi tega opozarjamo vsa dekleta, ki gredo v Zagreb s trehuhom za kruhom, naj se nikar ne ozirajo na razne oglase po postajah ali na zapeljive besede gotovih oseb, ki čakajo pri prihodu vseh vlakov na zagreb-skih postajah in dekleta izvabljajo s seboj pod raznimi pretvezami in z raznimi obljubami, ampak naj se vsaka napoti naravnost v »Naš dom«, ki je v Bakačevi ulici 4, 2. nad-stropje, kamor se je s 1. oktobrom 1934 pre-selil iz Beogradske ulice 10. Torej še enkrat: Bakačeva 4, 2. nadstropje, na Jelačićevem tr-gu, je prostor slovenskim dekletom, ki pri-

dejo v Zagreb službe iskat. Duhovni vodja »Našega doma« je g. pater Kozelj, Slovenec-jezuit, ki vodi tudi slovensko Marijino druž-bo v Zagrebu, kar naj bo ponovno zagotovilo, da je to edina organizacija, ki se briga kakor za dušni, tako za telesni blagor naših sloven-skih deklet.

Pogled v bodočnost.

Pogled v bodočnost je človeka vedno zanimal, posebno pa danes, ko jih je le malo, ki bi bili s sedanostjo zadovoljni. Angleški znanstvenik J. B. S. Haldane poskuša odkriti zaveso bodočnosti vsaj za 30 let naprej. Ni bogve kako tolaž-ljiva slika, ki nam jo pokaže. Tehnika bo seve napredovala, zato pa tudi brez-poselnost. Vendar bo človeštvu danega nekaj povsem novega: »znanstvena dr-žava«. V tej rajski državi bo vsak otrok že pred spočetjem pod zdravstvenim varstvom. Materinstvo bo častitljiv po-klic in kakor vsak drug poklic plačan. Vzgoja mladine bo taka, da bo vsak 20-letnik zaposlen po 30 ur na teden. Pre-prečevanje bolezn bo na višku, tako da bo večina ljudi dosegla starost 70 let, ne da bi bila kdaj v življenju resno bol-na. Kirurgija bo dosegla uspehe, ki bi se danes zdeli gola domišljija. Tudi vse druge vede bodo zelo napredovale. Zem-ljo bodo preiskali do 15 milj v globino in prvi polet na luno se bo obistnil. — Ameriški učenjaki so se upali pogleda-ti še dalje v bodočnost in napovedati, kako bo na svetu čez 100 let. Pravijo: Leta 2034 ne bo na zemlji nobene nalez-ljive bolezni več. Svet bo veliko boga-tejši, kajti silo za vse stroje bo dajalo solnce. Iz morja bodo dobivali toliko zlata, da ga bo za vse narode na svetu dovolj. S pomočjo daljnoveda bo mogel vsak iz svoje zasebne sobe opazovati vse dogodke po vsem svetu. Najčudovitej-še stavbe bo mogoče postaviti v teku enega tedna in najlepša palača bo stala smešno malo. Poleti čez Ocean bodo vsakdanji in na letališčih bodo ljudje zahtevali listke za Afganistan (v osred-nji Aziji) »tja in nazaj«. Ljudje bodo le še malo delali, ker bodo vse delo oprav-ljali stroji s solčno pogonsko silo.

Ali si že obnovil naročnino?

Evharistični kongres v Mariboru 7.-8. IX. 1934.

Te dni je izšla knjiga, ki nam natan-čno popisuje ves potek veličastnega kongresa v Mariboru ter priobčuje tudi vsa predavanja. Priložene so tudi šte-vilne slike te velike manifestacije vse lavantinske škofije. Da bi mogli to lepo knjigo kot trajen spomin nabaviti naj-širši krogi, je Tiskarna sv. Cirila to knjigo dala za čas do 1. marca 1935 za ceno, ki ne krije niti vseh stroškov. — **Kdor naroči do 1. marca 1935 to knjigo, plača za**

njo samo 12 Din. Pozneje bo stala ta knjiga 16 Din. Nekaj izvodov je tiskanih tudi na bolj-šem papirju in stane tak izvod 30 Din. Knjigo bomo te dni razposlali na žup-ne urade in si lahko tamkaj vsak po-gléda, kako je res lepa oprema in da je tega denarja res vredna. Vsi, ki le zmo-rete, kupite si ta spomin na evharisti-čni kongres v Mariboru. Knjigo naro-čite pri Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Koroška cesta 5.

Poslednje vesti.

Domače novice.

Duhovniške spremembe. G. Stakne Andrej, kaplan na Ljubnem, pride za provizorja na Sladko goro. G. Ivan Paluc, provizor na Prihovi, je nameščen za kaplana na Ljubnem.

Zgorela v postelji. V Žerjavu pri Črni na Koroškem so našli v stanovanju v postelji na pol zogljenelo truplo Amalijske Brezovnik, ki je bila delavka žerjavskega rudnika. Ohranjen je bila samo še glava ter del oprsja, vse drugo je bilo črno kot oglje. Preiskava je ugotovila, da je prišla Amalijska dne 10. februarja, ob 10. uri zvečer domov in je likala z likalnikom na oglje. Po likanju je postavila likalnik pod posteljo in legla k počitku. Plin, ki je uhaľal iz likalnika, jo je omamil, od tlečega oglja se je vnela postelja in začela tleti. Delavko so našli v opisanem groznem stanju šele po treh dneh.

Požar v okolici Konjic. Dne 17. februarja ob treh zjutraj je pogorelo v vasi Škalec-Dobrova pri Konjicah gospodarsko poslopje Alfonza Ložaka. Rešili so komaj od dima že omamljeno živino. S poslopjem vred je uničil ogenj 100 centov krme, 4 slamoreznice, mlatilnico in razno orodje. Škoda znaša 180.000 Din, zavarovalnina borih 20.000 Din.

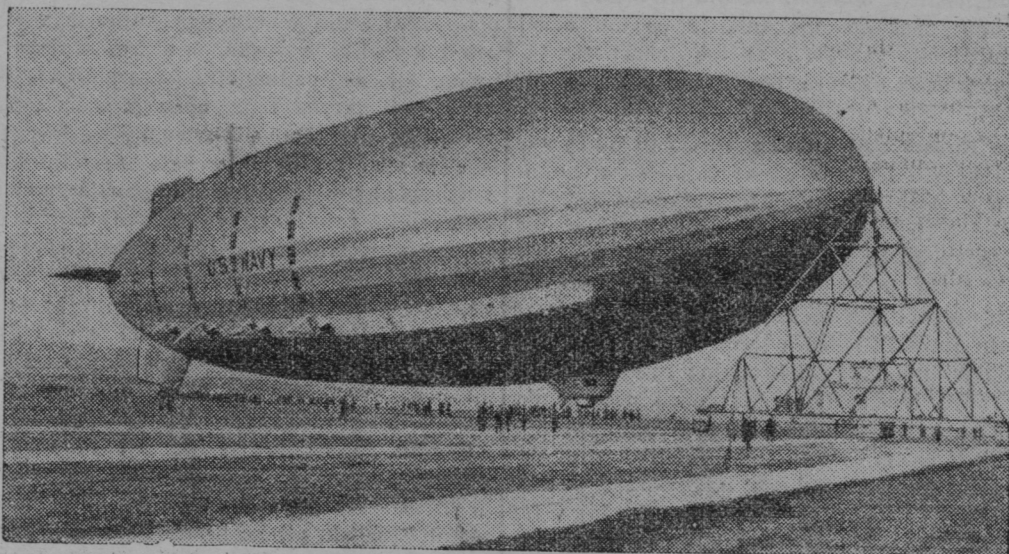
Smrtna nesreča božjastnega peka. V Št. Ilju v Slov. goricah se je zgodila pri pekovskem mojstru Jurgecu izredna smrtna nesreča, ki je zahtevala življenje Franca Kūharja, 35letnega pekovskega pomočnika in očeta treh nepreskrbljenih otrok. V soboto dne 16. februarja zvečer je prišel na delo in začel pripravljati testo. Ko je prišel mojster v noči v delavnico, je zagledal pomočnika, kako je visel z zgornjim telesom v čeburu za mešanje testa in je bil zadušen. Nesreča se je pripetila v trenutku, ko je vlival Kūhar, ki je trpel na padavici, vodo v testo in prideval kvas. Omahnil je v čeber tako, da se mu je zarila glava v testo in se je revež zadušil.

Potrđitev smrtne obsodbe. Dne 18. februarja dopoldne je prejelo mariborsko okrožno sodišče iz Beograda vest, da je potrjena smrtna obsodba kaznjencev Ivana Laknerja in Stan-

ka Pančurja. Oba sta ubila lani dne 4. julija v kaznilnici paznika Ivana Peterlina, ki ju je zasačil pri nameravanem pobegu. Dne 15. oktobra sta bila od sodnega senata obsojena na smrt v prostorih kaznilnice. Lakner je star 23 let, Pančur pa 24 let. Krvnik Hart v Sarajevu je že obveščen o potrditvi smrtne obsodbe. Kakor hitro se bo pripeljal v Maribor, bodo naznanili obsojencema potrditev smrtne obsodbe in obešenje bo izvršeno po razglasitvi drugi dan zjutraj v kaznilnici. Kot zadnja sta bila v Mariboru obešena pred 8 leti morilca Žlahitič in Čič.

Dva otroka zgorela. V Mirni na Dolenjskem sta zgorela s kočjo vred otročiča oglarja Janeza Lupanca. Stanko je bil star 4 leta, hčerka Micika 3 leta. Žena je nesla možu kosilo v gozd, pustila je otroka v bajti sama. Ko se je vrnila, je ostalo od kočje le še kup pepela in otroka sta zgorela s kočjo vred.

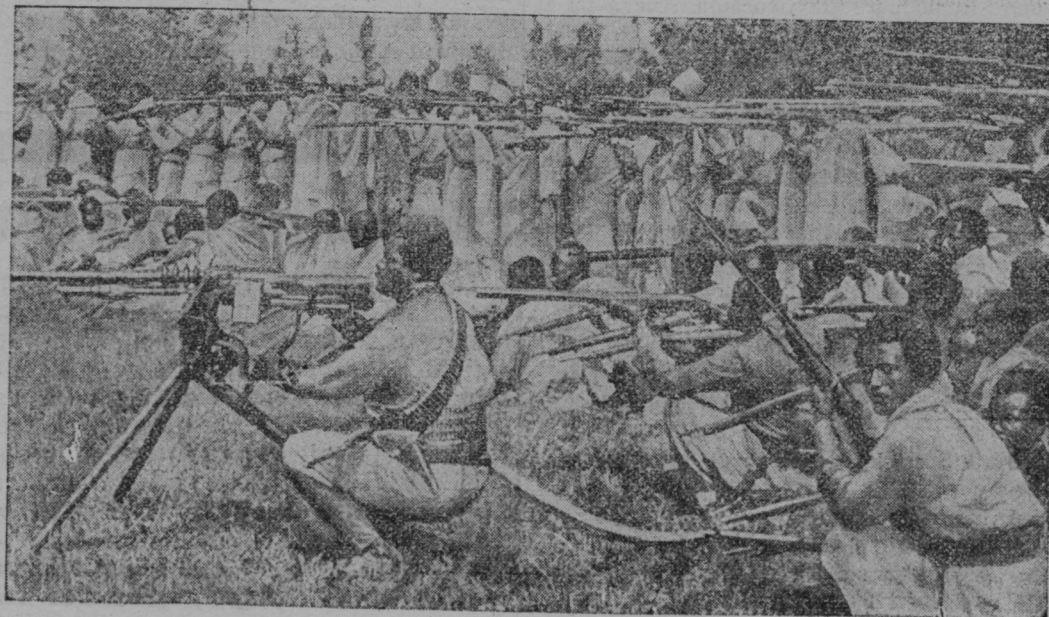
Uboj. V nedeljo dne 17. februarja je prišlo v Zimici pri Sv. Barbari v Slov. goricah pred krčmo do uboja, kojega žrtev je postal K. Polanec. V občem prepiru je segel po samokresu Martin Strahe, šofer mariborske stavbene tvrdke Nassimbeni, ki ima v Zimici posest,

Ponesrečeni ameriški zrakoplov »Macon«.

Avtomobil na parco so spravili v promet v Kasselu na Nemškem.

Vežbanje abesinske pehote.

Ugrabitelj Lindberghovega otroka Nemec Hauptmann obsojen na smrt. Slika nosi zgoraj napis »Kriv«. Vidimo tudi, kako odnaša Hauptmann Linberghovega otroka.

Orožje se je sprožilo in krogla je smrtno zadela zadej stoječega Konrada Polanec.

Dopisi in prireditve.

Bistrica pri Limbušu. (Srebrna poroka.) V prijazni in lepi vasi Bistrici pri Limbušu se je dne 11. februarja na domačem domu slavila srebrna poroka, katero sta obhajala čislan posestnik g. Josip Ajd in njegova nad vse spoštovana žena Terezija, v krogu svojih domačih in obilici povabljenih gostov. Združeno s tem pomembnim slavljem sta hkrati slavila tudi 80letnico življenja še krepka in pri najboljšem zdravju slavljenčeva mati Frančiška Šauperl in slavljenčin oče Franc Viher. Ob zahajajočem solncu je združila gostoljubna slavljenčeva hiša obilico povabljenih, da se na ta pomemben dan z njimi povesele in tako zadoste znanemu pregovoru: Deljeno veselje, dvojno veselje! V pesniški obliki je vsem štirim slavlencem čestital limbuški organist g. Avguštin Šabec, da bi prva dva v tem krepkem zdravju dočkala tudi zlato poroko, drugima dvema pa, da bi ju ljubi Bog tako zdrava in čvrsta ohranil še mnoga leta. Ob prav veseljem, vsestranskem radovanju in prepevanju veselih pesmic je le prehitro minil čas te lepe slovesnosti, katero bo gotovo vsak izmed vseh navzočih ohranil še dolgo let v najlepšem spominu. Slavlencem pa naj velja to le: Vsedobri Bog naj Vas ohrani še mnoga, mnoga leta!

Sv. Janž na Drav. polju. V nedeljo dne 17. februarja so fantje pri zelo lepem obisku in v splošno zadovoljnost igrali podučno igro »Sanjek«. Ni bilo poznati, da so nekateri prvokrat nastopili. Fantje, le tako naprej!

Ptuj. V minoritskem samostanu v Ptujju je umrl pater Gabriel Cevc. Rojen je bil v Kamniku dne 19. 6. 1894. Starši so ga strogo krščansko vzgojili. Že kot dijak ni trpel, da je kdo dvolično govoril. Gimnazijo je obiskoval pri očetih minoritih na otoku Čresu. Modroslovja se je učil na vseučilišču v Rimu, a bogoslovja v Innsbrucku. Duhovniško službo je opravljal v Ptujju, Zagrebu, Šibeniku, Petrovaradinu in v Št. Vidu pri Ptujju. Bog ga je obdaril z darom govornišva. Njegove lepe pridige so ostale globoko zapisane v srcih vernikov, katerim je oznanjal božjo besedo. Rojen in vzgojen je bil v mestu, pa kljub temu je imel posebno veselje do kmečkega dela. Kot predstojnik minoritskega samostana je velikokrat delal na polju skupaj z delavci. Bil je tudi velik ljubitelj narave. Vsaka rastlina, tudi najmanjša živalica, ga je zanimala, saj je bila ustvarjena od Očeta vseh. Prehodel je Pohorje, Savinjsko dolino, a najrajši je šel na ponosni Triglav. Kako čustveno je večkrat zapel Gregorčičevo pesem: »Nazaj v planinski raj. Planine solnčne o ve moj raj.« Ko je že pred enim letom slutil, da se bliža konec njegovega življenja, je na njemu lasten način navdušeno govoril o smrti. S posebnim spoštovanjem se je večkrat spominjal svojih rajnih staršev, ki so z velikim zaupanjem v Boga, lepo vzgojili veliko število otrok. Sedaj si šel za njimi, počivaš pod kamniškimi planinami zraven njih, kar je redka sreča za duhovnika. Bog ti daj uživati zaželeni in zaslužen mir! Na svidenje!

Sv. Vid pri Ptujju. V vasi Trnovci je meseca januarja mirno v Gospodu zaspala dobra in pobožna mati in posestnica Katarina Turk, v starosti 74 let. Svojih petero otrok je s svojim še živim možem lepo in v krščanskem duhu vzgojila. Iz njenih ust ni bilo nikdar slišati žal besede. Na njeni zadnji poti so jo spremljali številni sorodniki in znanci; cerkveni pevske zbor je pod vodstvom g. organista za-

pel pri cerkvi in na pokopališču dve ganljivi žalostinki. Upamo, da že uživa plačilo za svoja dobra dela. Blagi mamici naj sveti nebeška luč!

Sv. Jurij v Slov. goricah. V nedeljo 24. februarja priredimo igro »Užitkarji«; zapojemo tudi lepe pesmi.

Prihova. Novo cesto na Prihovo bomo dobili. Slučajno smo zvedeli, da imamo že dolgo neke vloženih celih 50.000 Din, o katerih niti vedeli nismo. Mi pa v takem blatu! »Solnčna Prihova« skoro niti dostopna ni. Zadnji čas, da začne cestni odbor z delom. Vsa čast vsem, ki se zavzemajo za gradnjo te že davno začete ceste.

Hlev mora biti prost kuge!

Pri okuženem oteletenju in nalezljivim nožnim katarjem uporabite preprečevalno od živinozdravnikov priporočen »Bissulin«. Dobi se samo na odredbo živinozdravnika. Drži trajno, brez duha, nerazdražljiv. Najmanjši tovarniški zavitek 25 obvezil. Izdelovatelj: H. Trommsdorff Chem. Fabrik Aachen. Zastopnik: »Lykos«, Mr. K. Vouk, Zagreb, Jurjevska ul. 8. 213

Prihova. Lani so naš nepadoma zapustili g. župnik, ki so šli za nadžupnika k Sv. Križu pri Rogaški Slatini. Bili so nam najboljši učnik in svetovalec, zvest prijatelj v vseh potrebah, neumorno so skrbeli za zveličanje svojih faranov, za lepoto farne cerkve, temeljito popravili podružnico sv. Jošta. Njihova zasluga je, da se je začela zidati toliko potrebna cesta iz Križanje na Prihovo, a je vsled pomanjkanja raznih prispevkov delo zaostalo. Za provizorja so bili nastavljeni g. Ignac Paluc, ki so se z veliko vnemo lotili dela, ustanovili Marijin vrtec, naročili zanj bandero, poživili Marijino družbo in 3. red ter znatno omejili bratovščino jeruzalemskega osla, ki se je tudi pri nas razpasla.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. Pretekli četrtek, je sprevidena s sv. zakramenti, umrla Jozefa Klemenčič, rojena Petek v Cvetkovcih. Huda bolezen jo je vrgla na posteljo, s katere ni več ostala. Potrpežljivo je prenašala vse bolečine. Rajna, ki je dočkala 74 let, je bila vzorna gospodinja in dobra krščanska mati. Svoje otroke je vzgojila k pravemu krščanskemu življenju. Veliko število ljudi je rajno pospremilo na njeni zadnji poti. Na pokopališču ji je domači pevski zbor zapel nagrobnico. Zapušča žalujočega moža, tri sine in eno hčerko. Naj v miru počiva!

Sv. Florijan pri Rogatecu. Največ premišljujemo, kako bi se izmuznili izpod jarma velike gospodarske krize. Mnogo ugihamo, rešitev pa rajši prepuščamo tistim, kojim je poverjena oblast. V mesecu decembru l. l. se je začela graditi nujno potrebna cesta od Sv. Florijana v Rogaško Slatino. Delo naglo napreduje pod strokovnjaškim vodstvom g. Jonkeja in je upanje, da bo cesta tekom tega leta končana. — »Slovenskega gospodarja« pridno prebiramo in ga vsak teden nestrpnost pričakujemo, kajti pri naša nam vedno toliko podučnega, koristnega in zabavnega, da moramo priznati in povdariti, da je za slovenskega kmeta, obrtnika in delavca najprimernejši slovenski tednik; zato ga vsakemu najtopleje priporočamo. — Tudi drugih vesti imamo nekaj. Sprememba se je izvršila na narodni šoli. Odšla je od nas na novo službeno mesto v Žetale gđ. učiteljica Magda Šorikal. Želimo ji na novem mestu obilo uspeha! K nam je pa prišla nova gđ. Žohar Alojzija, ki ji želimo, da bi se počutila med nami srečno in zadovoljno. — Cerkevno petje, ko ga vodi novodošli pevovodja, napreduje hvalevredno. Za Božič se nismo mogli načuditi tako

lepemu izvajanju cerkvenih pesmi. Najlepši utis je pa napravilo zorno petje na Štefanovo pri poznem sv. opravilu. Ostalo nam bo v trajnem spominu. Hvala onim, ki so imeli za to največ truda! — V zakonski stan je stopila mladenka in cerkvena pevka-altistinja Anica Butolen z vrlim mladeničem Jernejem Kropec iz nadžupnije Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Želimo obilo sreče!

Arclin. V Arclinu pri Vojniku je obhajala 16. februarja svoj 70. god Julijana Belak, blaga in vzgledna slovenska žena in mati, znana po širnem okraju. Dala je življenje 13 otrokom: 8 sinovom in 5 hčeram, od katerih jih še živi 7. Često se sliši, da Bog da dočakati samo izvoljenim visoko starost. O naši mami se to more reči. Geslo njenega življenja je vedno bilo: delo in molitev. Zavedajoč se največje krščanske zapovedi, ni odpravila nikoli nobenega siromaka od hiše brez podpore in tolažbe. Mam! Julčki želimo k njenemu godu vso srečo in zadovoljstvo. Bog daj, da bi čez tri leta čila in zdrava obhajala s svojim dobrim možem zlato poroko!

Laško. Žalostno so zapeli pretekli teden marijagraški in šmihelski zvonovi. Sporočili so prostrani okolici, da se je za vedno poslovil od nas povsod spoštovani Janez Flis iz Bukovja. Odšel je k Vsevišjemu po večno plačilo. Dolgo ga je mučila zavratna bolezen, končno ga je vendar priklenila na smrtno posteljo in mu upihnila luč življenja. Prepričani smo, da je dobri Plačnik tam nad zvezdami že prižgal njegovi duši lepšo, večno luč, kot plačilo za vse dobro, ki ga je v življenju v obilni meri sejal povsod!

Listnica uredništva.

Izjava. Uredništvo »Slovenskega gospodarja« izjavlja, da g. Sagadin ni pisec dopisa iz Medvec pri Majšperku v št. 4. omenjenega lista.

MAŁA OZNANILA.

Dekle, vajeno živine, se takoj sprejme. Vprašati: Tezno pri Mariboru, Levstikova 5. 214

Gostilno s posestvo 8 orolov z gozdom ob glavni cesti prodam. Poizvedbe: gostilna Dolinar, Vrteče, Laško. 217

V soboto v novi Starinarni na Koroški cesti št. 3 dobite blago za srajce 1 m po 5 Din, lepa flanela 1 m po 5 in 6 Din, ostanki blaga, žepni robci po 1 Din komad. 218

Kupim vložne knjige regulativnih hranilnic in posojilnic proti takojšnji gotovini. Ponudbe pod »Dolžnik« anononemu zavodu Hinko Sax, Maribor. 212

Vsi se čudijo, ker tako poceni kupijo tudi novo blago v Grajski starinarni v Mariboru, Trg svobode 1. 216

Klobuke najnovejše Din 42,-, 48,- itd.

Obleke moške od Din 150,- naprej fantovske od Din 60,- naprej. 215

Kar se potrebuje za obleči in obuti, kupite dobro in po zmerni ceni v trgovini

Jakob Lah

Maribor

samo Glavni trg 2

Karl May:

Zaklad v Srebrnem jezeru.

(Dalje.)

Neka dama je zbežala za Old Firehandom k stopnicam mostiča in mislila pohiteti za njim, pa panter jo je zagledal, počenil in se z dolgimi skoki pognal za njo. Na prvih stopnicah je stala, Old Firehand pa na četrti, izgubljena je bila.

Old Firehand se je na njen krik okrenil, skočil niže, je zagrabil, potegnil kvišku in jo dvignil na mostič, kjer jo je sprejel kapitan. Vse to se je zgodilo v nekaj trenutkih in že je bil panter ob mostiču. Položil je prednje šape na prvo stopnico in se skrčil, da bi se zagnal v Old Firehanda.

Slavni lovec je bil pogumen človek in se ni bal nevarnosti, pa s tako orjaško mačko se boriti na življenje in smrt, je le pretvegano. Puške ni imel pri roki, storil je, kar je mogel.

Skočil je še bliže, iztegnil nogo in z vso močjo sunil panterja v gobec pa izdrži samokres in mu pognal v glavo zadnje tri strele, ki jih je še imel. Tak napad na mogočnega črnega panterja je bil seveda pravzaprav smešen, brce in treh krogel iz slabotnega samokresa se taka žival ne ustraši. Old Firehand je bil vse preizkušen lovec, da bi tega ne vedel, prežričan je bil, da se bo razjarjena žival zagnala v njega, krepko se je postavil in iztegnil mogočne roke, da jo, če mogoče, zgrabi za vrat.

Pa ni bilo treba.

Vzpel po stopnicah je panter obstal in obrnil glavo v stran, kot da se je domislil nečesa boljšega. Ali so ga omamile krogle —? Morebiti. Kvečjemu za nekaj milimetrov so mu sicer samo prodrle v lobanjo, toda izstreljene so bile komaj na dva tri metre —. Ali pa ga je zbolel sunek v gobec, ki je pri takih živalih najbolj občutljiv. Tudi mogoče.

Skratka, ni pogledal več orjaka, obrnil se je in zagledal drugo žrtev, ki je bila laže dosegljiva.

Na prednjem krovu je stalo petnajstletno dekle. Otrplo od strahu je stezalo roke k mostiču. Bila je hčerka dame, ki jo je rešil Old Firehand. Slonela je nekje ob ograji, ko je ušel panter iz kletke, videla, da je mati v smrtni nevarnosti, in je od strahu obstala ko okamenela. Njena bela obleka je razdražila žival.

Panter je skočil s stopnice, se obrnil in se v mačje gibčnih skokih pognal k dekletu.

Mati je z mostiča opazila grozno nevarnost.

»Moj otrok — moj otrok —!« je viknila in omahnila ter se onesvestila.

Ves krov je kričal in tulil, nobeden pa ni mogel ali si ni upal, da bi pomagal.

Nobeden —?

Pač! Eden je tvegat nevarnost in sicer tisti, ki bi mu nihče ne bil pripisoval tolikega poguma. Mladi Indijanec, Nintopan homoš, Mali medved.

Kakih deset korakov je bil oddaljen, ko se je panter pognal proti dekletu. V hipu je spoznal nevarnost, oči so se mu pogumno zabliskale, pogledal je na desno in na levo, kot bi iskal izhoda iz nevarnega položaja, pa vrget odejo z ramen in zaklical očetu v jeziku Tonkawa:

»Ostani, plaval bom!«

Pognal se je k dekletu, ga objel krog pasu in se z neverjetno lahkoto dvignil na ograjo. Za hip je obstal in se ozrl. Panter se je okrenil za njim in se pripravljat na zadnji skok.

In v trenutku, ko se je zagnal, se je zagnal tudi mladi Indijanec čez ograjo, pa bolj na stran, da bi žival ne skočila trdo ob njem v vodo. Visoko so pljusknil valovi in ga zagrnili z dekletom vred. In koj za njim je izginil v valovih tudi panter.

»Stop — stoj — na mestu —!« je zapovedal kapitan.

Parnik je zavozil počasneje in obstal. Kolesa so se sukala v nasprotno smer, da tok ni odnesel ladje.

Nevarnost je bila mimo, potniki so prilezli iz kabin, izza sodov in zabojev ter gledali čez ograjo v reko. Tudi dekletov oče je prihitel in vpil v šunder:

»Tisoč dolarjev tistemu, ki mi reši otroka —!

Dva tisoč — tri tisoč — pet tisoč —!«

Nihče ga ni slišal. Vseh pozornost je bila obrnjena na reko.

Tam je plaval črni panter in se oziral po plenu. Pa zaman. Ne Indijanca ne dekleta ni bilo videti.

Tudi oče se je z grozo v obrazu koprneče sklanjal čez ograjo.

»Utonila sta —! V kolesje ju je zanesla voda —!«

Lase si je pulil v obupu.

Pa je z druge strani krova z močnim glasom zaklical Veliki medved:

»Nista utonila! Mali medved je pameten! Splaval je pod ladjo, da ga panter ne vidi. Tule spodaj je!« Kazal je čez desni bok.

Vse je pohitelo na tisto stran in kapitan je zaklical:

»Spustite vrvi v vodo!«

Mornarji so pohiteli.

Res —. Trdo ob ladijskem trupu je plaval na hrbtu Mali medved, dekle je imel položeno čez pas, glavo mu je dvigal nad vodo. Vrvi so zletele čez ograjo, eno je ovil dekletu pod pazduho, po drugi pa je sam ko ververica splezal na krov.

Burno vzklikanje ga je sprejelo, vse se je drenjalo k njemu, pa ponosno je šel skozi gnečo, nikogar ni pogledal. Le ko je prišel mimo cornela, je obstal, ga premeril in rekel:

»No, ali se Tonkawa boji vsake mačke —? Cornel je zbežal z vsemi svojimi dvajsetimi ljudmi, Tonkawa pa je obrnil pozornost nevarne živali na sebe, da reši dekleta in potnike.

Cornel bo kmalu še več slišal o Tonkawi!«

Odšel je k očetu. Cornel pa ni rekel besede.

Dekle se je onesvestilo, potegnili so ga na krov. Oče je prihitel, vzel otroka v naročje in ga odnesel v kabinu. Tudi nezavesno mater so odnesli za njim.

Zadeva bi bila s tem pravzaprav pri kraju. Toda zgodilo se je še nekaj, kar pa ni bilo nevarno.

Krmar je pokazal na levo stran ladje in javil:

»Splav prihaja!«

Vse je planilo na levo.

Med razburljivimi prizori, ki so se odigrali na krovu, nihče ni opazil, da prihaja z desnega brega majhen, preprost splav, sestavljen iz trstičja in vejevja. Dva človeka sta sedela na njem, na vso moč sta veslala z zasilnimi, iz vejevja narejenimi vesli. Eden njiju je bil še skoraj deček, drugi pa čudna, ženski podobna postava. Glava je bila pokrita z nekako pečo in izpod nje je gledal poln, okrogel in rdečeličen obraz pa dvoje živih oči. Oblečena je bila čudna postava v široko, vreči podobno haljo nepoznanega kroja.

Tudi Old Firehand in Črni Tom sta stala ob ograji.

»Ženska —?« se je čudil Old Firehand. »S svojim fantom —! Čudno —! In še na takem splavu —!«

»Ne poznate tiste osebe?«

»Ne.«

»Hm —! Tak westman, kakor ste vi —! Poznati bi morali tisto osebnost vsaj po popisu.«

»Poznati —? Je takó slavna, da bi jo moral poznati?«

»Vsekakor! Ni namreč ženska, moški je, prerij-ski lovec, trapper, znan po vsem zapadu.

Ampak poglejte —! Tamle je panter! Opazil je splav —. Koj bodele videli, kaj premore tista ženska, ki ni ženska.«

Sklonil se je čez ograjo in zaklical:

»Halo, teta Droll —! Pazite —! Požrl vas bo —!«

Splav je bil kakih petdeset korakov oddaljen od parnika. Panter je še vedno iskal izgubljeni plen in plaval ob ladji gor in dol. Opazil je splav ter se nemudoma obrnil proti njemu.

(Dalje sledi.)

Sedmica — sveta številka.

Pri mnogih narodih v starih časih je bila sedmica sveto število. Kaldejci so poznali 7 zvezd premičnic: mesec, sonce, Merkurja, Venero, Marsa, Jupitra, Saturna. Po teh zvezdah je bil razdeljen teden na 7 dni. — Perzijanci so se klanjali 7 dobrih in 7 slabim duhovom. Državni svet perzijskih kraljev je tvorilo 7 dostojanstvenikov. Stari Grki so imeli 7 modrijanov, 7 junakov in 7 svetovnih čudežev. Večni Rim je bil pozidan na 7 gričih. Po rimskem pravu je bilo potrebno 7 prič za veljavnost oporoke. Vsako rimsko skrivnost so skrili v knjigo, ki je bila zapечатena s 7 pečati. Očenaš obsega 7 prošenj. Je 7 poglavitnih grehov in 7 del usmiljenja. Posledni čas pred Veliko nočjo traja 7 tednov, binkošti sledijo 7 tednov po Veliki noči. Tudi pravljice so prevzele svetost sedmice: 7 palčkov čuva sneguljčico, 7 vranov, 7 kozic itd. V starem nemškem kraljestvu je znanih 7 volilnih knezov in 7 dečkom je bil nemški cesar boter.

Dnevno 40.000 neviht.

Učenjaki so izračunali, da je letno na naši zemlji do 16 milijonov neviht, kar bi znašalo dnevno nekako 40 tisoč. Po teh računih udari strela stokrat na sekundo. Seveda njene pogubonosne iskre ne dosežejo vedno naše zemlje. Drobne vodne kapljice, ki tvorijo oblake, oddajajo svojo silo pri napetosti sto milijonov voltov. K sreči pa postanejo te ogromne sile, ki se sprostijo v obliki strele, redkokdaj pogubonosne. Izračunali so, da bi treščila strela v hišo na hribu povprečno vsakih 100 let enkrat, dočim bi treščila v človeka šele vsakih 100.000 let.

V muzeju.

— Zakaj pa hranite ta stari dežnik? Kaj je na njem tako posebnega?

— To je predpotopni dežnik.

Nove knjižice

Knjižnice Sl. gospodarja.

Predpisi o cestah in o prometu na njih. Promet na cestah je vedno večji in novi predpisi ljudem niso znani, pa nastajajo vedno neprijetnosti. V tej knjižici so obsežena vsa navodila v zadevi cest, kar zadeva vožnje, zidanja ob cestah, dreves ob cestah, jarkov, košnja, predpise za navadne vozove, za bicikle, za motorna vozila, nadalje glede občinskih cest, glede cestnih odborov, priložena je tudi tabela, tiskana v več barvah, kjer so vsi znaki mednarodnega cestnega prometa. Knjigo potrebuje vsak posestnik, ki ima posestvo ob cesti, vsak cestar, pa tudi vsaka občina. Posebno pa jo še priporočamo šolam, kjer je treba že mladino točno naučiti o tem, kako je glede prometa na cestah. V višjih razredih ljudskih šol bi to moral sploh biti predmet pouka. Nekatere šole so vpeljale našo knjižico »Zemljiška knjiga« in nam sporočajo, da so dosegli prav lepe uspehe, ker mladina hoče biti o tem poučena. Cena knjige je 14 Din. Naročniki »Slovenskega gospodarja« pa jo dobijo za 7 Din.

Volilni zakon in vsi tozadevni najnovejši predpisi. Volitve so, toda zakon je bil razprodan in tudi mnogo novih predpisov je med tem izšlo. Da omogočimo vsem, ki se za volitve zanimajo in ki se morajo zanimati, to so pred vsem občine, smo izdali knjižico, ki obsega volilni zakon in vse nove izpremembe. Ta knjižica se dobi za 8 Din, naročniki »Slovenskega gospodarja« pa jo dobijo za 4 Din.

Dosedaj izišle knjižice:

Zemljiška knjiga 5 Din, za naročnike 2.50 Din,
Kako si sa mizračunam davek, 4 Din, za naročnike 2 Din,
Zaščita kmetov v Jugoslaviji, 5 Din, za naročnike 2.50 Din,
Predpisi o cestah, 14 Din, za naročnike 7 Din,
Volilni zakon, 8 Din, za naročnike 4 D.

MALA OZNANILA

Genik malim oglašem.

Vsaka beseda v malem oglasu stane Din 1.— (Prekliči, Poslano, Izjave pa Din 2.— za besedo.) Davek se zaračunava posebej do velikosti 20 cm² Din 1.—, do velikosti 50 cm² Din 2.50. Kdor inserira tako, da ne pove svojega naslova, ampak mora zbirati upravo lista prijave, doplača še Din 5.—. Mali oglasi se morajo brezizjemno plačati naprej, sicer se ne objavijo. Kdor hoče odgovor ali naslov iz malih inseratov, mora priložiti znamko za Din 2.—, sicer se ne odgovarja.

Iščem deklo, katera zna molžit. Arsenšek, Slovenska Bistrica. 196

Iščem službo majerja z 6 delovnimi močmi. Gajšt Alojzij, Bistrica 4, Limbuš. 199

Iščem službo služkinje ali gospodinje. Marija Korošec pri Peklarju, Zamarkova štev. 21, Sv. Lenart v Slov. goricah. 197

Čebelnjak z roji in panji se prodaja v Pavlovcih pri Ormožu. Naslov: Maribor, Mejna 5. 193

Dekla poštena in zanesljiva se sprejme. Naslov v upravi lista. 200

Prodam malo posestvo. Toplak, Mala Zimica štev. 81, p. Sv. Barbara v Slov. goricah. 190

Veštega sadjarja za oskrbo posestva na Dolinskem pri Boštanju ob Savi iščem. Kot plačilo bi bil večji del donosa večje kmetije. Čedna eksistenca. Ponudbe z navedbo družinskih razmer in drugega na posredovalca: Dolinšek, Kamnica 135 pri Mariboru. 191

Fant, ki je zgodaj zgubil starše in dom, mirnega značaja in plemenitega srca, vojaščine prost, s strokovno kmetijsko izobrazbo in z nekaj premoženja, išče dobro in krščansko družino z večjim kmečkim posestvom, ki bi ga začno sprejela. V pomoč bi jim bil v vseh gospodarskih poslih. Ponudbe prosim na upravo lista. 201

Oferja, ki ima 2 moška in 2—3 ženske člane (brez malih otrok) sprejememo s 1. marcem v službo. Ponudbe na upravo veleposestva dr. Orniga, Št. Janž na Drav. polju. 163

Viničarja potrebujem. Pilz, Pesnica. 173

Prodam zemljišče, sadonosnik in njivo. Perčica št. 14, Sv. Marjeta ob Pesnici. 204

Majer z 3 delavnimi močmi za vole in mlado živino, kateri je že v primerni službi bil, se sprejme iz okolice Sv. Lenarta, oziroma iz Slovenskih goric, pri Henriku Sarnitz, posestniku pri Sv. Lenartu v Slov. gor. 205

Sprejemam vajenca za torbarsko obrt. Karo Josip, Maribor, Trg Svobode 6. 206

Kolarski pomočnik išče dela. Slana Jožef, Krapje pri Ljutomeru. 209

Mlinarski vajenec se sprejme na 3 leta, dobi hrano, stanovanje ter nekaj plače letno. Več ustmeno. Franc Drame, umetni mlin v Konjicah. 208

Prodam posestvo, Peklar, posestnik, Stojnci 57, Ptuj. 207

Kupujemo stalno seno prešano in namizna jabolka. Pošljite takoj ponudbe na Jugofruct, Celje, Poštni prelat 108. 211

Hranilne knjižice vseh hranilnic kupim in izplačam takoj gotovino. Ponudbe pod »Transport« na anončni biro Hinko Sax, Maribor. 168

Oglasujte v »Sl. gospodarju«!

Ali trpite na tej boleznih nog?

Prvi znaki so vedno rdeča koža in občutljivost med prsti. Koža med prsti je vlažna, razpokana ali luskinasta z neugodno srbečico, ali pa je bela, odebelela in neprijetnega vonja. Premotrite noge takoj zvečer. Če najdete le enega od teh znakov, okrenite takoj potrebno. Vodi dodajte Saltrat Rodell. Soli izločujejo kisik ter dajo vodi videz neposnetega mleka. Ko pomosite noge v to mlečno kopel Saltrata, prodre kisik v znojnice in naglo uniči parazite gnojnega lišaja, ki so povzročitelji te nevarne bolezni. Čudovite Saltrat kopeli umirijo in zdravijo utrujene noge in pa noge, ki pečejo. Z uporabo Saltrat kopeli se omehčajo vsa trda mesta in žulji, ki jih lahko takoj odstranite s koreninami vred. Saltrat Rodell se prodaja z jamstvom uspeha v vseh lekarnah, drogerijah in parfumerijah.

Sadna drevesa in cepljeno trsje. Same potomce od rodovitnih dreves in trsov, kateri stalno in najbolj rodijo, dobite še v drevosnici Gradišnik Ivan, Šmarjeta pri Celju. Zahtevajte seznam. 210

Preša v dobrem stanu na prodaj, izve se pri Janezu Fekonja, Ploderšnica 9, Sv. Jakob v Slov. goricah. 203

Kovaško in šlosarsko orodje za polovično ceno na prodaj. Pojasnila daje proti pisemski znamki: Mlakar v Šaleku 5, Velenje. 192

Mizarji, pozor! Rabljene mizarske stroje z bencin-motorjem ugodno prodam. Naslov se dobi v upravi lista. 164

Parne pekovske peči in stroje postavlja »Tehna«, Ljubljana, Mestni trg 25. Sprejema zastopnike iz vseh krajev. 74

Prekliči. Izjavljava, da nisva plačnika dolgov za hčerko Petek Marijo in njenih otrok. — Štajngrova, 14. februarja 1935. — Petek Janez in Marija. b 198

Vabilo k občenemu zboru Hranilnice in posojilnice v Gotovljah, r. z. z. n. z., ki se vrši v nedeljo dne 24. februarja 1935, ob 15. uri v posojilnični hiši. Dnevni red: 1. Poročilo načelstva in nadzorstva. 2. Odobritev računskega zaključka za leto 1934. 3. Čitanje revizijskega poročila. 4. Volitev načelstva in nadzorstva. 5. Slučajnosti. Odbor. 194

Dražba zastavljenega blaga

v Mariborski zastavljalnici, Gregorčičeva ulica št. 6, bo dne 6. marca 1935. — Efektna dražba od 9. do 12. ure dopoldne. Dragocenosti od 14. do 18. ure (popoldne).

V zimi se nudi prilika, da se Vam temeljito osnažijo, emajlirajo, ponikljajo, izbrusijo kroglišča, ležaji in obnove kot nova dvo-kolesa. Shramba motorjev in koles. Hitro, točno in solidno izvrši mehanična delavnica Justin Gustinčič, Maribor, Tattenbachova ulica 14. Javite potrebo z dopisnico, pridem na dom. 47

Stalno zalogo domačega in ostravskega koksa: Mejovšek, Maribor, Tattenbachova 13. 176

Vsakovrstno zlato kupuje po najvišjih cenah Ackermannov naslednik A. Kindl, Ptuj. 70

Cepljene trte iz vrst trsnega izbora in tudi sadna drevesa nudi, dokler še bode trajala zaloga, I. Trsničarska zadruga v Sloveniji, p. Juršinci pri Ptuj. Pišite po cenik. 7

IA visokodebelna sadna drevesca od sort: Kanada, London peping, Baumanka, Ontar'o, Jonathan itd., jabolčne in hruškove divjake, cepljeno trsje: Laški rizling, burgundec, muškati itd. nudi: Drevesničarstvo in trsničarstvo Vinko Hraštnik, Št. Ilj pri Velenju. 81

Senske ure po tovarniški ceni odproda urar Jan v gradu, Maribor. Tudi na obroke in knjižice. 158

Deveričje in druge kože od divjačine kupuje po najvišji ceni: I. Ratej Slovenska Bistrica. 5

Kupujte svilo, sukno, platno itd. v

TRPINOVE BAZARJU, MARIBOR, Vetrinjska ulica 15.

ker tam so res nizke cene.

 Inserirajte!

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

V S A K P R E V D A R E N S L O V E N S K I G O S P O D A R Z A V A R U J E

S E B E, S V O J C E I N S V O J E I M E T J E L E P R I

V Z A J E M N I Z A V A R O V A L N I C I V L J U B L J A N I

PODRUZNICA: CELJE palača Ljudske posojilnice. GL. ZASTOPSTVO: MARIBOR Loška ulica 10

 K R A J E V N I Z A S T O P N I K I V V S A K I F A R I !

Naši javnosti!

Vse, kar dobimo gotovine iz starih posojil, izplačujemo vlagateljem s starimi vlogami v enakih zneskih. Upamo, da se bodo te razmere kedaj zboljšale.

Vse nove vloge imamo stalno razpoložljive. Vsak vlagatelj, ki na novo vlaga, lahko dobi od nove vloge vsaki dan vso svoto nazaj. Teh vlog imamo preko 1.500.000 Din.

Ves denar, pri nas naložen, je popolnoma varen. Naše naložbe pri 15 denarnih zavodih ne bodo utrpeli nikake škode, vsa naša posojila so zavarovana s hipotekami. Poleg tega imamo lastne milijonske rezerve, če bi tudi kaka izguba kje nastala, in končno jamči za varnost vlog v znesku 55.000.000 Din 4675 članov s premoženjem okrog 500.000.000 Din.

Z našimi hranilnimi knjižicami se ne trguje, vsak zahteva za nje celotno svoto.

Ne nasedajte ljudem, ki se zastoj trudijo, da bi z lažmi omajali zaupanje javnosti napram našemu zavodu.

Če tudi ne moremo sami v celoti kljubovati svetovni gospodarski in domači denarni krizi, vendar pa smo v moči kljubovati ji tako, da bodo naši vlagatelji obvarovani vsake škode.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru.